

Arrest

nr. 230 872 van 7 januari 2020
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, die verklaart van Chileense nationaliteit te zijn, en X, die verklaart van Israëlsche nationaliteit te zijn, op 5 augustus 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 juli 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 oktober 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 november 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. LOOBUYCK *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing inzake verzoeker C.E.L.S.F. luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Santiago de Chile en bent u Chileens staatsburger. In Santiago verkocht u sportsupplementen voor professionele atleten. Op een dag stelde M.K., één van uw klanten die in de loop van 2008 al meermaals was langsgekomen en met wie u lange gesprekken had gehad, u voor om voor de veiligheidsdienst van de Israëlsche ambassade in Santiago te werken. Hij beschreef u hoe u de ambassade moest contacteren. U volgde zijn instructies op en kwam zo in contact met een zekere I.B., beveiligingsadviseur van de Israëlsche ambassade en veiligheidsdiensten

in Latijns-Amerika, die voor u een drie maanden durende opleiding in veiligheid en veiligheidstechnieken regelde. Sindsdien was voor u duidelijk dat u eigenlijk voor de Mossad werkte. Na de opleiding stelde I.B. u voor om voor de veiligheid van de joodse gemeenschap in Buenos Aires (Argentinië) te werken. Een maand voor uw vertrek naar Buenos Aires werkte u als bewaker van een privéfeestje, toen H., een jongeman vergezeld door twee vrouwen, ondanks een toegangsverbod, met u aan de ingang begon te discussiëren omdat hij binnen wilde. Plots viel hij u uit het niets met een mes aan. U verdedigde zich en weerde de aanval af. De jongeman trok zich terug. U had niet gezien dat hij pijn had of gewond was. De dag erop werd u bij u thuis gearresteerd omdat u de jongeman ernstig verwond had. U verscheen voor de correctionele rechtbank van Santiago, die u vrijspak omdat u gehandeld had uit wettige zelfverdediging. De procureur L.J., de advocaat van de tegenpartij en de advocaat van de gemeente gingen echter in beroep. Het slachtoffer, hierin gesteund door de twee vrouwen die hem vergezelden, had immers beweerd dat, toen u zijn ketting met een joods symbool had gezien, u hem had gevraagd of hij jood was. Toen hij hierop bevestigend had geantwoord, zou u hem volgens hem toegesnuwd hebben dat u een gevaarlijke nazi was waarop u met een mes zou uitgehaald hebben. In deze context diende de joodse gemeenschap in Chili tegen u een klacht in wegens antisemitisme. U werd bijgevolg niet vrijgelaten en zat drie maanden vast in voorlopige hechtenis. Tijdens deze gevangenschap werd u ernstig gemarteld. Toen u op 30 augustus 2009 de gevangenis binnenkwam, werd u naar de ziekenboeg overgebracht om er een medische check-up te ondergaan. In het bijzijn van een dokter werd u er door vier cipiers met een zak ijsblokken op uw teelballen geslagen totdat u erbij flauwviel. Diezelfde nacht brachten de cipiers u naar een piepkleine cel, waar al zes gevangenen zaten. Ze zeiden u dat u er welkom zou geheten worden. Daarop probeerden de gevangenen u te verkrachten en er werd op u geëjaculeerd, waarop u zich met een metalen stok verdedigde. Via uw advocaat, J.D.R., diende u klacht in naar aanleiding van de gebeurtenissen van die dag en vroeg u om een dna-onderzoek van het sperma op uw kleren. Hoewel er een onderzoek werd geopend, weigerde de procureur echter een dna-onderzoek te voeren. Het onderzoek leidde dan ook nergens toe: er werden nooit disciplinaire maatregelen tegen de cipiers of de medegevangenen getroffen. Ook de vraag van uw advocaat om u naar een veilige gevangenis over te plaatsen werd afgewezen. Tijdens uw opsluiting in de gevangenis kreeg u op een voor u onbegrijpelijke wijze – normaalgezien wordt in de gevangenis dergelijke lectuur verboden – het boek 'Mossad' in handen, dat handelde over hoe agenten van de Mossad door de Mossad worden geëlimineerd. U interpreteerde dit als een bedreiging naar u toe, aangezien u zich sinds enige tijd in Israëlische veiligheidskringen had begeven. In oktober 2009 werd u door de procureur in de ziekenboeg van de gevangenis gedurende zes uren ondervraagd terwijl u aan uw armen en voeten in een moeilijke houding was vastgebonden. Een andere keer, op 13 oktober 2009, was u in een smalle gang toen plots iemand zijn hand op uw bil legde. U duwde hem weg. U werd hierop beschuldigd van agressie, u werd met kabels op uw hoofd geslagen en werd gedurende achttien dagen in een minuscule isoleercel opgesloten, waar u te weinig plaats had om te liggen – u had er een matras vol met bloed – , waar u geen toilet had en waar u geen toegang had tot medische assistentie. U had gedurende een maand ook geen recht op bezoek van uw familie. Ook deze behandeling klaagde u aan, maar uw klacht werd niet onderzocht. U weet niet waarom u een dergelijke behandeling in de gevangenis te beurt viel. Uiteindelijk wees het onderzoek uit dat alle tegen u geuite beschuldigingen vals waren. Op 28 december 2009 werd u vrijgesproken en vrijgelaten.

Vanaf dan werkte u als bodyguard van bekende personen in de joodse gemeenschap en nam u verschillende opdrachten aan van aan Israël gelieerde veiligheidsagentschappen. Zo was u onder meer in Panama actief. In de loop van 2012 nam u naar aanleiding van een aanslag op een hooggeplaatst Colombiaans politicus, die banden had met de Colombiaans-joodse gemeenschap, als freelancer een opdracht aan in Colombia. U begreep dat de officiële piste, met name dat de rebellenbeweging FARC de aanslag had gepleegd, niet de juiste was en dat de situatie veel complexer in elkaar zat. Uw opdracht veroorzaakte spanningen met de Colombianen die dachten dat u informatie achterhield. U moest op een bepaald moment zelfs vluchten uit Colombia, omdat de Colombiaanse geheime dienst u wilde aanhouden en ondervragen over de informatie waarvan ze vermoedden dat u die achterhield. Omdat een Chileens staatsburger spionage-activiteiten had ontwikkeld in Colombia, veroorzaakte de hele situatie zelfs diplomatieke spanningen tussen Chili en Colombia. Later zou u begrijpen dat ook de Mossad ten gevolge van uw activiteiten in Colombia waarbij u met een buitenlandse geheime dienst had samengewerkt uw loyaliteit ten aanzien van de Israëlische geheime dienst in twijfel trok.

In juni 2013 vernam u dat B.J., een vriendin van u bij wie u geregeld logeerde, die in joodse kringen vertoefde en die zich uiteindelijk tot het jodendom bekeerde, in december 2012 tegen u een klacht had ingediend omdat ze u (onterecht) van poging tot moord op haar beschuldigde. Bovendien was ze erin geslaagd twee valse getuigen (die agenten waren) aan haar kant te krijgen. U vermoedde onmiddellijk dat de klacht aangestuurd kon zijn door de Mossad.

In dezelfde periode begreep u dat uw telefoon werd afgeluisterd. In juni 2013 legde B.J. wel een verklaring onder ede af bij de notaris waarin ze erkende u valselijk beschuldigd te hebben. Ze zei tegen

u dat ze haar klacht zou intrekken. Desondanks ging het onderzoek naar haar beschuldigingen jegens u verder, omdat de klacht, zo zou u in november 2013 vernemen, niet was ingetrokken. In september 2013 werd, op een moment dat u bij B.J. was, een bed bij haar afgeleverd door twee mannen. Op één of andere manier veinsden ze dat er een overval werd gepleegd en werd er een schot gelost. U werd geraakt in de voorarm. U diende klacht in, maar de dader(s) werd(en) nooit gevonden. Hoewel het op zich op een banale overval leek, meende u dat die zogezegde overval in een groter plaatje, met name als gevolg van uw undercoveractiviteiten, paste. In november 2013 voerde u een beveiligingsopdracht in de synagoge van Santiago uit. Toen leerde u uw toekomstige echtgenote, N.V.L.Z., kennen. Nog in november 2013 kreeg u te horen dat u door de rechtbank als voortvluchtige werd beschouwd, omdat de politie u zogezegd overal tevergeefs had gezocht. U ging zich bij de rechtbank aanmelden, omdat u niet begreep waarom u als voortvluchtige werd beschouwd. U verscheen daarop voor de rechter en ook de raadsman van B.J. was aanwezig. De rechter bood een schikking aan: als u schuldig pleitte, zou u één maand gevangenisstraf krijgen; anders zou u het risico lopen op een celstraf van twee tot vijf jaar. U ontkende echter de beschuldigingen. Er werd daarop een nieuwe zitting vastgesteld op 6 januari 2015. U sprak B.J. hierover aan en ze beweerde dat ze geprobeerd had om haar klacht in te trekken, maar dat men haar dat geweigerd had. Volgens uw advocaat klopten haar beweringen echter niet. Eind december 2013 vertrok u voor een opleiding van de Internationale Krav Maga Federatie naar Israël. Via via kwam u in contact met een zekere M. die u polste naar uw bereidheid om effectief binnen de Israëlische inlichtingendienst Mossad te werken. Hij liet u weten dat een zekere T. u na uw terugkeer naar Chili zou contacteren. In januari 2014, toen u al terug was in Chili, kreeg u een mail van T. die het hoofd was van de Mossad op de luchthaven van Ben Gourion, die u meegaf dat hij vanaf dan uw enige contactpersoon zou zijn en die u opdroeg al zijn instructies strikt op te volgen. Eind februari 2014 moest u terug naar Israël. U ontmoette er T. voor het eerst. Tijdens de gesprekken die u toen met hem had, verwees hij naar uw activiteiten in Colombia en werd uw exclusieve loyaliteit aan de Mossad in twijfel getrokken. T. vroeg u expliciet of u wist hoe ontrouw aan de Mossad werd gewroken. Hij antwoordde zelf op de vraag en zei dat ontrouw door twee kogels werd gewroken. Hij voegde hier onmiddellijk aan toe dat u niet mocht vergeten dat u twee dochters had. Bij één van de ontmoetingen met T. verwees hij zelfs naar uw juridische problemen met B.J.. Toen hij u een som geld gaf, zei hij dat u daarmee een goed parfum voor uw lief B. moest kopen, omdat zij goed voor hen was geweest. Ofschoon uw loyaliteit in twijfel werd getrokken, kreeg u van hem toch de opdracht om in een hotel in Tel Aviv een man te schaduw. De te volgen man bleef echter de hele dag in zijn hotelkamer, waardoor u 's avonds de opdracht mocht afbreken. Nadat u in Israël nog een korte opleiding van twee dagen had gevolgd, ontmoette u T. opnieuw. Hij vertrouwde u toe dat u deel had uitgemaakt van een operatie tegen rakettensmokkel vanuit Iran naar de Gazastrook. Daarna droeg hij u op om vervroegd naar Chili terug te keren. In april 2014 ontmoette u uw toekomstige echtgenote opnieuw en in juni 2014 gingen jullie samenwonen. In juli 2014 reisde u ten tijde van het conflict in de Gazastrook opnieuw naar Israël af om er een opleiding 'Caliber 3' in Goesj Etzion op de Westelijke B.J.anoever te volgen. In het kader van deze opleiding werd u gevraagd om patrouilles bij de Arabische dorpen in de omgeving uit te voeren. U kreeg de opdracht om op Arabieren, met inbegrip van vrouwen en kinderen, die buiten de hun toegestane perimeter kwamen, te schieten. U weigerde echter deze instructie uit te voeren en liet weten dat u de opleiding wilde opgeven en naar Chili wilde terugkeren. Ofschoon er geantwoord werd dat u nooit gedwongen zou worden om zaken te doen die u niet wilde doen, had u toch de indruk dat uw afwijzing slecht werd opgevat. Dit bleek ook toen u op de luchthaven, toen u naar Chili zou terugkeren, enkele uren werd tegengehouden zonder enige vorm van uitleg. Uiteindelijk mocht u alsnog inschepen en keerde u half augustus 2014 terug naar Chili. U gaf opleidingen Krav Maga, maar de verantwoordelijke van de organisatie die de opleidingen verzorgde, Victor Caro, die gelinkt was aan de Chileense en joodse inlichtingendiensten, zette u in september 2014 zonder enige vorm van uitleg uit de groep, waarop u Krav Maga les begon te geven in een fitnesszaal in Viña del Mar. In dezelfde maand flakkerde de zaak B.J. merkwaardig genoeg, na een lange periode rust, weer op. De magistraat die zich met de zaak B.J. bezighield en die het onderzoek naar haar beschuldigingen wilde seponeren onder meer op basis van de in juni 2013 opgestelde notariële akte, werd van het dossier gehaald en door iemand anders vervangen. Ondertussen werd B.J. in haar verdediging gesteund door het Ministerie van Binnenlandse Zaken die voor haar advocaten regelde.

Op 26 november 2014 had u een bizarre ontmoeting met een onbekende persoon die later R.H.R. bleek te heten en die uw naam riep toen u vlakbij een metrostation in Santiago was. U keerde zich naar de persoon die deed alsof hij u kende. Toen hij op ongeveer een halve meter afstand van u was gekomen, toonde hij u discreet een wapen, waarop u hem uit zelfverdediging een vuistslag gaf. U zette het op een lopen, probeerde een bus te nemen die hij kon tegenhouden en nam daarop een taxi, die echter op zijn beurt door de opgetrommelde politie werd tegengehouden, waardoor u hardhandig door de politie, die u sloeg, werd aangehouden. U probeerde aan de politie uit te leggen wat er was gebeurd, maar de politie legde u het zwijgen op. Ze gebruikte hierbij pepperspray en matrakken. In het politiekantoor moest u

zich uitkleden en alles wat u bij had tonen. U vroeg om N.V.L.Z. te mogen contacteren, om haar gerust te stellen en om haar te vragen een advocaat te regelen, maar dit werd allemaal geweigerd. U werd evenmin naar het ziekenhuis gebracht om de letsels die u had opgelopen te laten vaststellen. Nochtans is dit wettelijk verplicht. U werd in een vuile, koude cel ondergebracht. De volgende morgen werd u naar de rechtbank overgebracht, waar u kort kon overleggen met uw advocaat R.B., die u meedeelde dat de procureur in de zaak L.J. was, die ook procureur was ten tijde van uw rechtszaak van 2009. Uiteindelijk slaagde uw advocaat erin te regelen dat er een nieuwe zitting gepland werd, ook op 6 januari 2015, en kon u vrijkomen.

Op de ochtend van 6 januari 2015 werd u plots door een sportwagen aangereden, toen u van uw werk naar huis fietste. De wagen zonder nummerplaat pleegde vluchtmisdrijf. Volgens de ooggetuigen, het verslag van de politie en de artsen die u hierna behandelden ging het hier niet om een ongeval. Hierdoor kon u niet naar de zittingen in de zaak B.J. en in de zaak R. die even later op dezelfde dag waren gepland. Uw advocaat rechtvaardigde uw afwezigheid en beide zaken werd uitgesteld.

Het incident op 6 januari 2015 zette u aan om Chili samen met uw echtgenote, met wie u korte tijd daarvoor was getrouwd, en haar kinderen te verlaten. Jullie kregen van de joodse ex van uw echtgenote, A.P., de toestemming om jullie met de kinderen tijdelijk in Israël te vestigen. Later, zo beloofde hij, zou hij jullie een definitieve toestemming bezorgen. Jullie kwamen op 23 januari 2015 in Israël aan. Bij jullie aankomst in de luchthaven Ben Gourion werd u apart genomen en gedurende vier uur ondervraagd. De ondervrager verwees naar het ongeval dat u had gehad en zei u dat dit de volgende keer fataal zou kunnen aflopen. Jullie vestigden zich in Eilat. Na heel wat administratieve moeilijkheden werd aan uw joodse echtgenote uiteindelijk de Israëlische nationaliteit toegekend. Tegelijkertijd deed ze afstand van haar Chileense nationaliteit, omdat ze zo recht had op een aantal voordelen.

In Israël stonden jullie onder toezicht – jullie gesprekken werden afgeluisterd – en werden jullie slachtoffer van pesterijen. Zo mochten jullie geen beroep doen op de medische zorg en mochten jullie geen bankrekeningen openen. Toen u naar Griekenland trok voor een opleiding als bodyguard, moest uw familie in Israël achterblijven en werd u voor uw vertrek, zoals eerder ook al was gebeurd, ondervraagd. Eens in Griekenland mocht u de opleiding niet volgen waardoor u financiële schade leed. Toen u naar Israël terugkeerde, werd u een tijdje vastgehouden door de veiligheidsdienst van de luchtvaartmaatschappij El Al. In Ben Gourion werd u opnieuw drie uur ondervraagd. Toen u vroeg waarom u voortdurend verhoord werd, werd er enkel geantwoord dat dit nodig was voor de Israëlische binnenlandse veiligheid. Ondanks deze pesterijen slaagde u er toch in een verblijfsvergunning te pakken te krijgen en kon u beginnen te werken bij het beveiligingsbedrijf A-Team. Ook daar maakte u een aantal vreemde ervaringen mee. Zo werd u eens beschoten toen u ongewapend een bewakingsopdracht moest uitvoeren, terwijl in die zone wel degelijk wapens nodig waren.

In Israël volgde u uw juridische procedures in Chili op. U vernam dat in de zaak R., net zoals eerder in de zaak B.J. was gebeurd, door de openbaar aanklager een schikking werd voorgesteld: indien u uw verantwoordelijkheid zou aanvaarden, zou u veroordeeld worden tot een kortere gevangenisstraf. In de zaak R. werd er, net als eerder het geval was in de zaak B.J., met bewijzen gesjoemeld. Zo baseerde een forensisch geneesheer haar medisch verslag d.d. 24 maart 2015 met een beschrijving van de verwondingen van R., die volgens haar te wijten zouden zijn aan één vuistslag, op de bevindingen van een privéarts gedaan op 26 november 2015. Voorts werd uw versie van de feiten door de juridische autoriteiten niet aanhoord en legde een politieagent, net zoals in de zaak B.J., een getuigenverklaring af, terwijl hij pas een tiental minuten na de feiten ter plaatse was gekomen. Op 11 augustus 2015 moest u in de zaak R. verschijnen. U vroeg en kreeg uitstel, omdat u in Israël was. De nieuwe zitting werd nauwelijks een maand later, op 9 september 2015, gepland, waardoor u wederom niet aanwezig kon zijn. Ten gevolge van uw afwezigheid werd een aanhoudingsbevel uitgevaardigd en werd u beschuldigd van rebellie. Uw naam werd genoteerd in het nationaal register van voortvluchtigen. Van zodra u voet op Chileense bodem zal zetten zal u dan ook gearresteerd worden. Overeenkomstig de Chileense wet worden uw echtgenote en Al. als medeplichtigen van een voortvluchtige beschouwd.

Ook uw echtgenote had het in Israël niet onder de markt. Zo had ze een conflict met haar broer Pa. die jullie in Eilat kwam bezoeken. Hij zei haar dat hij op de hoogte was van uw nazistische en antisemitische verleden en dat hij er via zijn contacten – hij was hoofd van de beveiligingsdienst van de joodse gemeenschap in Chili – voor zou zorgen dat u naar Chili werd teruggedreven. Dat dit geen loze dreigementen waren, bleek even later, in augustus 2015, uit het onverwachte feit dat A.P., de ex van uw echtgenote, plots van gedacht was veranderd en niet langer bereid was om aan zijn kinderen een definitieve vestiging in Israël toe te staan. Hij eiste via de rechtbank van Den Haag zijn minderjarige kinderen, die volgens hem door jullie waren ontvoerd, op.

De daaropvolgende procedures verliepen bijzonder moeilijk voor jullie, onder meer door het taalprobleem, en ook omdat jullie door een gebrek aan financiële middelen in eerste instantie beroep

moesten doen op pro-deadvocaten die zich niet hard voor jullie inzetten. Later toonde de advocaat L.A. zich wel geïnteresseerd in jullie zaak en bracht jullie met twee advocaten van zijn advocatenbureau, Mi. en Ba., in contact. Ba. meende dat de Israëlische autoriteiten zich in jullie zaak niet correct hadden gedragen. Zo hadden ze de paspoorten van uw stiefkinderen onterecht in beslag genomen. Voorts verdwenen er stukken, die aantoonde dat A.P.'s beweringen onwaar waren, uit het dossier. Al gauw nam het advocatenkantoor van L.A. echter opnieuw afstand. Jullie vernamen dat hij banden had met het consulaat van Chili, met de joodse gemeenschap in Chili en zo ook met B.J.. Op 29 januari 2016 werden uw echtgenote N.V.L.Z. en de kinderen brutaal, zonder aanhoudingsbevel, door de Israëlische autoriteiten opgepakt. Eens op het politiebureau werd ze gedwongen om een verklaring te ondertekenen waarin ze bevestigt dat ze niet werd mishandeld. De politiecommandant schreeuwde tegen uw echtgenote, terwijl de drie kinderen in aanpalende cellen alles moesten aanhoren. Haar Chileense paspoort werd in beslag genomen, waarop ze naar huis gestuurd werd. Ze kreeg huisarrest. De volgende dag werd iedereen opnieuw gewelddadig gearresteerd. Op het politiekantoor werden uw echtgenote en haar kinderen van elkaar gesplitst. Uw echtgenote werd slecht behandeld en er werd haar onder meer gezegd dat ze van antisemitisme werd beschuldigd en dat er een strafrechtelijke procedure tegen haar werd geopend omdat ze een gevaar vormde voor de Israëlische staat. Nochtans was ze nooit antisemitisch geweest. Intussen nam A.P., die in Israël was aangekomen, de drie kinderen mee naar Tel Aviv. Ze verbleven er bij een Chileens militair attaché. Tijdens hun verblijf daar werden door A.P. aan zijn oudste zoon Al. mails getoond die door een vriend van hem die bij de Mossad werkte waren gestuurd. Daarin stond te lezen dat, als u en uw echtgenote naar Chili zouden terugkeren, jullie gevangengenomen zouden worden en zouden verdwijnen. Hierna liet Al., die ouder was dan zestien en zelf mocht beslissen bij wie van de ouders hij zou verblijven, aan zijn vader weten dat hij in Israël wou blijven. Zijn vader zette hem daarop af aan het busstation, waarop Al. naar Eilat terugkeerde. Door al deze problemen in Israël en uit angst dat het nog zou verergeren besloten jullie ook Israël te verlaten. Jullie slaagden erin een eenmalige toestemming te verkrijgen voor Al. om Israël tijdelijk te verlaten. Daarop verlieten jullie met veel moeite en een tikkeltje geluk Israël.

Jullie kwamen naar België, omdat u hier M. Thibault kende, een bevriende criminoloog en psychoanalyticus bij wie u in 2012 gedurende een maand in behandeling was geweest naar aanleiding van uw psychische problemen die u ondervond ten gevolge van de door u ondergane mishandelingen in de Chileense gevangenis in 2009. Jullie verzochten om internationale bescherming op 18 februari 2016. Eens in België stelden de artsen vast dat u aan een ernstige vorm van hypogonadisme lijdt die te wijten is aan de mishandelingen die u in de gevangenis had ondergaan. In België ontvingen jullie vanwege de ex van uw echtgenote, A.P., die actief is binnen de Chileense inlichtingendiensten en die banden heeft met de Mossad, een bericht waarin verwezen werd naar jullie vlucht uit Israël en waarin hij in naam van de Mossad spreekt. In een ander bericht beweert hij dat Israël aan Europa zou vragen om jullie uit te leveren omdat jullie volgens Israël tot IS zouden behoren. In nog een ander bericht beweert hij dat jullie beiden bij terugkeer naar Chili aangehouden zullen worden. Nog in België contacteerde de Chileense ambassade meermaals het Rode Kruis centrum waar u aanvankelijk verbleef om informatie over jullie te verkrijgen. Ze dreigden ermee om zich fysiek naar het centrum te verplaatsen en Al., die volgens hen ontvoerd was, met kracht mee te nemen. De werkelijke bedoeling van de ambassade is volgens u er onrechtstreeks voor zorgen dat u naar Chili zou terugkeren: indien Al. naar Chili zou terugkeren, zouden uw echtgenote en bijgevolg ook u zich genoodzaakt zien om hem volgen. Dat de interventie van de ambassade naar aanleiding van Al.'s verblijf in België slechts een voorwendsel was om u in Chili te krijgen, blijkt uit het feit dat Al. in Israël reeds aan zijn vader had gezegd dat hij in Israël wilde blijven, dat zijn vader dat had aanvaard en dat hij eerder al mailverkeer van de Mossad ontdekt had waaruit bleek dat men poogde u en uw echtgenote te dwingen naar Chili terug te keren. Overigens liet Al. de ambassade schriftelijk weten dat hij hier in alle vrijheid in België verblijft, waarop de ambassade hem geantwoord heeft zijn vrijheid te respecteren. Desondanks schreef de ambassade nog naar de FOD Buitenlandse Zaken om naar de situatie van Al. hier in België te peilen. Ten gevolge van de bedreigingen van A.P. en de demarches van de ambassade werden jullie naar een geheim adres in de regio Charleroi overgeplaatst. In België vernam u tevens via uw advocaat dat het dossier over het onderzoek in de zaak B.J. van zijn computer verdwenen is. Wanneer hij het dossier opnieuw bij de rechtbank opvroeg, vernam hij dat de microfilm waarop de hele zaak stond ook was verdwenen. Voorts vernam u dat u in maart 2016 in de zaak B.J. nu ook van doodsb bedreigingen werd beschuldigd. Deze twee beschuldigingen, met name de zogenaamde bedreiging door een mes in december 2012 en de zogezegde doodsb bedreigingen werden samengevoegd tot één zaak. Door de manipulatie werd de informatie in uw dossier gewijzigd. Zo stelde u onder meer vast dat de notariële verklaring die jullie in juni 2013 opgesteld hadden niet in het elektronisch dossier was opgenomen.

Aangezien u geen origineel exemplaar meer heeft van die notariële verklaring, kan u die verklaring zelf ook niet meer aan het dossier laten toevoegen. Uw advocaat, J.H., klaagde deze onzorgvuldigheden schriftelijk aan. De rechtbank beloofde alles te doen om het dossier opnieuw samen te stellen en op te

bouwen. Inzake de zaak B.J. werd vooralsnog geen vonnis geveld door uw afwezigheid. Wel zal u, van zodra u voet op Chileense bodem zet, ook in deze zaak gearresteerd worden, omdat er ook in dit geval een arrestatiebevel tegen u werd uitgevaardigd. U heeft er geen idee van waarom B.J. valse klachten tegen u heeft ingediend, omdat u haar nooit iets misdaan heeft. Het enige motief dat u in eerste instantie kon bedenken is dat ze in de periode na 2012 van de absolute steun van de joodse gemeenschap genoot en dat ze ook door de justitie werd gesteund. De joodse gemeenschap in Chili wil immers dat u in de gevangenis belandt, omdat u er zeker aan uw einde zou komen. Ze wenst dit omdat ze een rechtstreekse band heeft met de Israëlische ambassade in Chili die op haar beurt via de sjabak aan de Mossad is gelinkt.

Bij terugkeer naar Chili vreest u ten gevolge van uw vroegere samenwerking met de Mossad, die ervan uitgaat dat u over gevoelige informatie beschikt, vermoord te zullen worden door de Chileense en Israëlische veiligheidsdiensten die naar uw vermoeden samenwerken. U gaat ervan uit dat de Israëlische veiligheidsdiensten samenwerken met de Chileense om u naar Chili terug te brengen en u aldaar te elimineren ten gevolge van uw deelname aan twee belangrijke missies voor de Mossad in 2014. De samenwerking tussen beide inlichtingendiensten leidde u onder meer af uit de reeds vermelde berichten van A.P., officier binnen de Chileense inlichtingendiensten met banden met de Israëlische geheime dienst, en uit de interventie van de Chileense ambassade hier in België. In beide rechtszaken waarin u verwickeld bent kan u bovendien veroordeeld worden tot een jarenlange gevangenisstraf. Hoewel u in eerste instantie meende dat uw juridische problemen in Chili onder druk van de Mossad tot stand waren gekomen, denkt u sinds ongeveer anderhalf jaar dat de Israëli's in werkelijkheid niets met deze rechtszaken te zien hebben. Volgens uw meest recente inzichten moeten de rechtszaken in Chili in werkelijkheid als het gevolg gezien worden van een diplomatiek incident tussen Colombia en Chili naar aanleiding van uw undercoveractiviteiten in Colombia in 2012.

Ter staving van jullie identiteit en/of jullie asielrelaas legden u en uw echtgenote de volgende documenten neer: 1) uw identiteitskaart, uitgereikt op 2 januari 2008; 2) uw verlopen paspoort, uitgereikt op 29 maart 2011 en geldig tot 29 maart 2016; 3) uw huidig paspoort, uitgereikt op 29 december 2014 en geldig tot 21 december 2019; 4) uw geboorteakte, d.d. 6 februari 2015; 5) een attest, d.d. 29 september 2014, ter staving van uw blanco strafregister; 6) uw huwelijksboekje, d.d. 29 december 2014; 7) een certificaat, d.d. 25 januari 2015, ter staving van uw huwelijk; 8) de toestemming van het Chileense ministerie van defensie dat u wapens mag dragen; 9) een badge van de Chileense kickboksfederatie waaruit blijkt dat u er instructeur was; 10) de Chileense identiteitskaart van uw echtgenote; 11) haar Chileense paspoort; 12) haar Israëlisch paspoort; 13) haar Israëlische identiteitskaart; 14) haar Chileense geboorteakte; 15) de Chileense geboorteaktes van haar zonen Ia. en Da.; 16) een attest ter staving van D.'s blanco strafregister; 17) een aanvraagformulier van uw echtgenote om de Israëlische nationaliteit te verkrijgen; 18) communicatie tussen u en uw toenmalige Belgische advocaat over het feit dat uw echtgenote niet over de Chileense maar over de Israëlische nationaliteit beschikt; 19) een door uw echtgenote op 16 maart 2019 opgestelde e-mail aan een medewerker van het Chileense consulaat te Tel Aviv waarin ze bewijzen vraagt van het feit dat ze de Chileense nationaliteit niet meer heeft en waarop ze volgens u geen antwoord heeft gekregen; 20) een visitekaartje van haar broer P.L.Z. waaruit blijkt dat hij voor een joodse veiligheidsdienst werkt; 21) het programma van joodse festiviteiten in België; 22) een door u op 18 maart 2019 opgestelde e-mail gericht aan uw Chileense advocaat D. (die u anno 2009 ten tijde van de zaak H. bijstond) waarin u hem vraagt om bewijsstukken in verband met de door u in de gevangenis ondergane mishandelingen en waarop u naar eigen zeggen geen antwoord heeft gekregen; 23) een uittreksel uit uw Belgisch medisch dossier d.d. 15 maart 2019 waarin door uw huisarts Claude Dubois gesteld wordt dat u ten gevolge van foltering tussen augustus en december 2009 lijdt aan hypogonadisme; 24) een attest, d.d. 15 maart 2019, van een Chileense psychoanalist bij wie u naar aanleiding van de door u in 2009 ondergane mishandelingen op consult ging; 25) een door uw advocaat Mr. Loobuyck opgestelde e-mail, d.d. 25 april 2019, met een verwijzing naar uw uitleg waarom u geen attest kon neerleggen van de Belgische psychoanalist bij wie u op consult ging naar aanleiding van de door u in 2009 ondergane mishandelingen; 26) een door u neergepend schema van het netwerk van de in uw problemen betrokken personen; 27) een visitekaartje van een Panamees veiligheidsbedrijf waarvoor u een training heeft gegeven; 28) e-mailverkeer ter staving van uw werk in de veiligheidssector (onder meer uw contact met I.B.) en waaruit onder meer blijkt dat u communiceerde over digin, de Colombiaanse geheime dienst, en uw vertrek uit Colombia; 29) verschillende stukken ter staving van uw reisbewegingen van en naar Israël in 2014; 30) een visitekaartje van een restaurant waar u met T. at; 31) een visitekaartje van een hotel waar u verbleef voor uw eerste missie in Israël; 32) een betalingsbewijs van een cursus van de International Krav Maga Federation – volgens u betaald door T. –, d.d. 6 maart 2014; 33) een certificaat van het Chileense Ministerie van Defensie, d.d. 2 juli 2014, ter staving van een psycho-medische evaluatie die u heeft ondergaan en die u nodig had om instructeur van Krav Maga te mogen zijn; 34) een brief van Victor Caro, vertegenwoordiger van de Krav Maga

discipline in Chili, d.d. 14 juli 2014, waaruit blijkt dat u voldoet aan de nodige vereisten om instructeur te worden; 35) een betalingsbewijs van de cursus 'Caliber 3', d.d. 10 augustus 2014; 36) verschillende Israëlische 'stay permits' op uw naam, geldig voor verschillende periodes in de loop van 2014 tot 2016; 37) twee Chileense medische attesten ter staving van het ongeval dat u op 6 januari 2015 heeft gehad, waarvan er één opgesteld werd door de vader van uw echtgenote, M.L.P.; 38) een Israëlische psychiatrische evaluatie om te kunnen werken in de veiligheidssector; 39) een visitekaartje en een betalingsbewijs van een Israëlische schietbaan waar u naartoe ging; 40) twee Israëlische loonfiches; 41) een door u ingevuld inschrijvingsformulier, d.d. 9 november 2015; voor een cursus voor security-personeel georganiseerd door de Israëlische politie; 42) een kaartje van een hotel te Eilat waar u bij de veiligheid werkte; 43) een whatsapp-conversatie tussen uw chefs in verband met de bescherming van een installatie aan de Egyptische grens waarbij u ook betrokken was; 44) enkele documenten ter staving van een uitkering die jullie in Israël kregen en een document van een Israëlische integratiebeambte; 45) enkele bewijzen (onder meer enkele Israëlische en Chileense juridische stukken, enkele fragmenten uit Whatsapp-conversaties en stukken ter staving van de inbeslagname van de paspoorten van de kinderen van uw echtgenote) ter staving van het conflict tussen uw echtgenote en haar ex betreffende het verblijf van haar kinderen in Israël en de voor uw echtgenote hieraan verbonden problemen in Israël; 46) enkele documenten (onder meer visitekaartjes en contactgegevens van bij haar problemen betrokken personen zoals een Israëlische agent, een notaris en een advocaat, vijf audiobestanden, juridische stukken en een bewijs dat ze op borg werd vrijgelaten) ter staving van de strafrechtelijke procedure tegen uw echtgenote omdat ze een gevaar zou vormen voor Israël; 47) enkele documenten ter staving van het profiel van de ex van uw echtgenote als hoge militair; 48) een audiobestand waarop uw stiefzoon Al. te horen is die een e-mail van de Mossad voorleest; 49) stukken uit de (onder meer op het internet consulteerbare) juridische dossiers van de zaken B.J. en R.; 50) een kopie van de notariële akte, d.d. 14 juni 2013, waarin B.J. erkent niet door u geslagen geweest te zijn en die later volgens u uit uw dossier verdwenen is; 51) een whatsapp-conversatie met uw advocaat J.H. over de verdwijning van zijn digitale versie van het dossier B.J., waarin hij aangeeft dat hij een nieuwe versie heeft aangevraagd die hij even later zou krijgen; 52) een audiobestand van uw advocaat die niet door het Commissariaat-generaal geopend kon worden; 53) informatie over het militaire profiel van R.; 54) e-mailverkeer met een zekere J.S.L. in verband met de zaak R.; 55) verschillende stukken ter staving van uw reis naar België in februari 2016; 56) een visitekaartje van P. Collignon, commissaris van de lokale politie van Brussel-West; 57) whatsapp-berichten met dreigementen aan uw adres onder meer in naam van de Mossad, maar afkomstig van A.P.; 58) twee Belgische processen-verbaal, d.d. 13 juni 2016, met jullie verklaringen naar aanleiding van de door jullie ontvangen dreigberichten – uw echtgenote tekent onder meer op dat A.P. voor de inlichtingendiensten werkt en dat hij zowel voor Chili als voor Israël werkt –; 59) een schrijven van Al. A.P., de zoon van uw echtgenote, aan de ambassade van Chili, d.d. 21 juli 2016, waarin hij aangeeft dat hij uit vrije wil in België is en dat, als hij naar Chili zou willen terugkeren, hij dit zelf, i.e. zonder druk vanwege de Chileense ambassade of zijn vader A.P., zal beslissen; 60) een mail van de Chileense ambassade aan Al. als antwoord op voorgaand schrijven van Al., d.d. 21 juli 2016, waaruit blijkt dat ze met hem contact opgenomen hebben om op vraag van zijn vader te informeren naar zijn situatie in het opvangcentrum, dat ze hierbij naar eigen zeggen geen druk hebben uitgevoerd, dat Al. in zijn contactmoment met de ambassade zijn wil heeft geuit om zo snel mogelijk naar Chili terug te keren en dat de ambassade steeds bereid is om hem bij te staan; 61) een schrijven van de Chileense ambassade aan de FOD Buitenlandse Zaken, d.d. 25 juli 2016, waarin aangegeven wordt dat de ambassade eerder vruchteloos geprobeerd heeft om van het opvangcentrum te Rendeux waar jullie verbleven antwoord te krijgen op de vraag of Al. er in alle vrijheid en volgens zijn eigen wil verbleef en dat de ambassade bijgevolg van de FOD Buitenlandse Zaken op deze vragen een antwoord zou willen krijgen; 62) schriftelijke communicatie tussen uw toenmalige Belgische advocaat en D. F. van het OCMW van Charleroi onder meer over de whatsapp-berichten die jullie ontvingen en de pogingen die de ambassade heeft ondernomen om jullie te contacteren; 63) verschillende Belgische medische attesten waaruit onder meer blijkt dat jullie zich gedurende geruime tijd niet voor een onderhoud naar het Commissariaat-generaal kunnen verplaatsen; 64) verschillende Belgische processen-verbaal naar aanleiding van diverse aangiftes in België ten gevolge van pogingen tot diefstal en inbraak, ten gevolge van een aantal antisemitische incidenten waarvan jullie het slachtoffer werden, ten gevolge van doodsb bedreigingen en ten gevolge van uw gevoel achtervolgd te zijn door een bepaalde persoon, d.d. 19 april 2018, 12 mei 2018, 24 mei 2018, 5 juli 2018, 16 juli 2018, 6 augustus 2018, 10 september 2018, 9 oktober 2018 en 13 november 2018; 65) e-mailverkeer over uw Belgische aangiftes met communicatie tussen onder meer u en de politie; 66) enkele berichten in de Belgische pers over het antisemitisme waarvan jullie het slachtoffer werden; en 67) drie USB-sticks met één index (met onder meer het merendeel van de door u neergelegde en hierboven besproken documenten, met enkele foto's van u en van bij uw asielrelaas betrokken personen, met foto's van gekneusde lichaamsdelen, met mailverkeer met onder meer T., met informatie uit een telefoonlogboek, met foto's

van behaalde certificaten en met veel documenten over het Israëlsch dossier tegen uw echtgenote (onder meer weergaves van whatsappgesprekken met Israëlsche betrokkenen)). U stelde tot slot ook nog 68) twee schriftelijke verklaringen (schriftelijke verklaring I en schriftelijke verklaring II) op waarin u uw asielmotieven verduidelijkt. U schreef op 31 mei 2019 tevens een e-mail waarin u enkele documenten definieert die, hoewel in de loop van de diverse onderhouden neergelegd, tijdens deze onderhouden niet konden worden besproken, en waarnaar hierboven reeds werd verwezen. U bezorgde aan het Commissariaat-generaal tot slot 69) enkele opmerkingen over de notities van de verschillende persoonlijke onderhouden, die u na uw laatste onderhoud werden toegestuurd en waarin u onder meer aanstipte ook de Iraanse geheime dienst te vrezen.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit medische attesten opgesteld door uw huisarts C. D. (zie stuk 63) bleek immers dat u zich sinds uw derde onderhoud op het Commissariaat-generaal niet meer naar de zetel van het Commissariaat-generaal kon begeven, onder meer omdat u uw echtgenote moest bijstaan. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal en werd na tussenkomst van uw toenmalige advocaat, meester Desenfans, overeengekomen dat u zich op 14 maart 2019 voor een vierde keer samen met uw echtgenote naar de zetel van het Commissariaat-generaal zou verplaatsen, maar dat uw echtgenote niet gehoord zou worden. Tevens vond dit vierde onderhoud, op uw vraag, in de namiddag plaats. Toen op het einde van het vierde onderhoud bleek dat er onvoldoende tijd was om nog dieper op bepaalde aspecten van uw relaas in te gaan, kreeg u de mogelijkheid om deze aspecten schriftelijk toe te lichten, hetgeen u ook heeft gedaan. Aangezien niet alle door u neergelegde documenten tijdens uw vier onderhouden konden worden besproken, kreeg u de mogelijkheid om ook deze schriftelijk toe te lichten, hetgeen u ook heeft gedaan. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient voorts te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient op gewezen te worden dat jullie verzoek om internationale bescherming ten aanzien van Chili kan beoordeeld worden. U heeft immers de Chileense nationaliteit. Uit de verklaringen afgelegd door uw echtgenote blijkt eveneens dat zij over het Chileense staatsburgerschap beschikt. Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde ze immers uitdrukkelijk dat haar **huidige** nationaliteit de **Chileense** is (verklaring DVZ echtgenote, vraag 6a). Toen haar identiteitsgegevens opgenomen in de verklaring van de Dienst Vreemdelingenzaken tijdens haar eerste onderhoud op het Commissariaat-generaal werden overlopen, bevestigde ze uitdrukkelijk dat de gegevens in de verklaring van de Dienst Vreemdelingenzaken correct waren en voegde ze hier aan toe dat ze **ook** de Israëlsche nationaliteit heeft (CGVS echtgenote I, p. 2). Deze verklaringen zijn ondubbelzinnig. Toen de nationaliteit van uw echtgenote tijdens uw onderhoud ter sprake kwam, beweerde u evenwel dat ze enkel de Israëlsche nationaliteit had, omdat ze voor haar komst naar België afstand had gedaan van de Chileense nationaliteit. U legde uit dat uw echtgenote door het opzeggen van haar Chileense nationaliteit recht had op diverse voordelen. U verwees in dit verband naar de Israëlsche wetgeving (CGVS IV, p. 13; p. 15). Dit heeft u echter niet aannemelijk gemaakt. Uit de beschikbare informatie blijkt onder meer dat het enkel bij naturalisatie, waar jullie volgens de criteria geen recht op hebben, niet mogelijk is om een niet-Israëlsche nationaliteit te behouden. Bij de wet op terugkeer (Aliya), waar uw echtgenote onder viel, is het afstaan van een eerdere, niet-Israëlsche nationaliteit, geen criterium. Bovendien blijkt dat een Israëlsch staatsburger met een dubbele of meervoudige nationaliteit wel degelijk in Israël als een volwaardig staatsburger wordt beschouwd met de rechten en plichten die daaraan verbonden zijn. Gewezen op de verklaringen van uw echtgenote dat ze ook de Chileense nationaliteit had, repliceerde u dat ze zich vergist moest hebben – de wetgeving inzake nationaliteit is nogal ingewikkeld – en verwees u naar een sticker in haar Chileense paspoort waaruit zou moeten blijken dat ze de Chileense nationaliteit niet meer zou hebben (CGVS III, p. 21; CGVS IV, p. 13-15). Uit die sticker, waarop enkel haar identiteitsgegevens en het woord 'visa' in het Latijnse alfabet werden genoteerd – de rest is Hebreeuws en bijgevolg onleesbaar voor niet-Israëlsche autoriteiten – kan echter onmogelijk opgemaakt worden dat zij afstand zou hebben gedaan van de Chileense nationaliteit. Hierop werd u ook tijdens uw onderhoud gewezen.

Aangezien uit uw verklaringen blijkt dat uw echtgenote voor haar komst naar België schriftelijk afstand zou gedaan hebben van de Chileense nationaliteit, werd u tijdens uw vierde onderhoud gevraagd schriftelijk aan te tonen dat uw echtgenote daadwerkelijk afstand heeft gedaan van deze nationaliteit. Uit

de vele tientallen door u neergelegde stukken blijkt overigens dat jullie nauwgezet documenten bijhouden. Na het vierde onderhoud legde u enkel een door uw echtgenote opgestelde mail neer gericht aan een medewerker van de Chileense ambassade in Tel Aviv waarin ze vraagt naar bewijzen van haar afstand van de Chileense nationaliteit. Hierop zou ze volgens u geen antwoord hebben gekregen (zie stuk 19). Dit overtuigt echter niet. Hieronder zal immers blijken dat u niet heeft geaarzeld om een fout emailadres te gebruiken om een contactpoging met uw Chileense advocaat te veinzen (zie stuk 22), terwijl u hem in werkelijkheid niet heeft gecontacteerd, aangezien het e-mailadres waarop u hem heeft gecontacteerd niet bestaat. Bijgevolg blijkt uit niets dat uw echtgenote deze mail daadwerkelijk zou hebben verstuurd of dat ze hierop geen antwoord zou hebben gekregen. In haar commentaar op de notities van het persoonlijk onderhoud (zie stuk 69) ontkende uw echtgenote weliswaar zelf nog haar eerder afgelegde verklaringen. Een louter ontkennen van eerder afgelegde, ondubbelzinnige verklaringen kan echter niet overtuigen. Aangezien uw echtgenote bij haar eerste contacten met de Belgische asielinstanties meermaals haar Chileense nationaliteit vermeldde, aangezien jullie niet objectief aantoonde dat ze deze nationaliteit niet meer zou hebben, aangezien de beschikbare informatie aantoont dat Israël de dubbele nationaliteit aanvaardt, hetgeen u overigens ook bevestigde, en aangezien jullie na haar beweerde afstand van de Chileense nationaliteit nog naar België reisden met jullie Chileense paspoort, kan jullie verzoek om internationale bescherming ten aanzien van Chili worden beoordeeld.

Betreffende jullie vrees ten aanzien van Chili kan er vooreerst geen enkel geloof gehecht worden aan de door u beweerde wens van de Mossad om u te doden en aan uw beweerde vrees ten aanzien van de Mossad, waarvoor u actief zou zijn geweest. Uw houding is immers geenszins in overeenstemming met de door u geuite vrees. U beweerde weliswaar in België inspanningen te doen om uw anonimiteit te bewaren. Zo gaf u ten tijde van uw tweede onderhoud onder meer aan het Commissariaat-generaal een adres op als woonplaats terwijl u daar in feite niet verbleef (CGVS II, p. 2). Dat u uit vrees voor de Israëlische autoriteiten uw anonimiteit wenste te bewaren, verklaarde u ook ten aanzien van de lokale politie van Charleroi (zie stuk 64: proces-verbaal, d.d. 5 juli 2018). Dit blijkt ook uit de e-mail van D. F., d.d. 22 maart 2017 (zie stuk 62), waaruit blijkt dat hij op uw vraag drie foto's waarop u tijdens activiteiten in het centrum te zien bent en die op het internet werden gepubliceerd liet verwijderen, omdat u vreesde zo gelokaliseerd te kunnen worden. U heeft echter niet aannemelijk gemaakt in België koste wat het kost uw anonimiteit te willen bewaren. Naar aanleiding van een aantal racistische/antisemitische incidenten in de regio waar jullie hier verblijven lieten jullie zich door de pers (onder meer RTL Info) interviewen. Jullie verhaal verscheen in verschillende kranten (zie stuk 66 en de informatie in het administratief dossier). Gelet op uw beweerde verleden in de Mossad en uw vrees in dit verband is het echter totaal onwaarschijnlijk dat u aanvaard zou hebben dat er naar aanleiding van een aantal racistische/antisemitische incidenten waarvan jullie het slachtoffer werden, verschillende krantenartikelen gepubliceerd werden met duidelijk herkenbare foto's van u en uw echtgenote. Bovendien werd de voornaam van uw echtgenote meermaals vermeld, werd ook één van uw voornamen licht vervormd (Et. in plaats van En.) weergegeven, werd aangestipt dat jullie uit Chili afkomstig zijn waarna jullie enige tijd in Israël woonden, dat N.V.L.Z. hier een zoon heeft en dat jullie op dat moment in de X woonden, waar jullie niet wilden vertrekken. Op basis van deze gegevens zijn jullie **eenvoudig identificeerbaar**. In alle redelijkheid kan aangenomen worden dat de Israëlische autoriteiten in het algemeen en de Israëlische ambassade in België in het bijzonder antisemitische incidenten in het buitenland van nabij opvolgen. Dat jullie in dit opzicht in de Belgische pers openlijk informatie over jullie leven en jullie verblijfplaats geven, terwijl jullie al jarenlang vrezen dat de Mossad u naar het leven staat en terwijl u, als beweerde geheime agent goed op de hoogte zou moeten zijn van de indrukwekkende inlichtingencapaciteiten van de Israëlische geheime dienst, die beschouwd wordt als de beste of één van de beste geheime diensten ter wereld, om gezochte personen in het buitenland te lokaliseren en te elimineren – u zou zelfs in de gevangenis in 2009 een boek hierover in handen hebben gekregen (schriftelijke verklaring I, Nederlandse vertaling, p. 3; CGVS III, p. 8-10) –, is zo onwaarschijnlijk dat er aan uw beweerde vrees ten aanzien van de Mossad geen enkel geloof meer kan worden gehecht. U beweerde weliswaar dat een Belgische politieagent, een zekere Pierre Collignon (van wie u een visitekaartje neerlegde, zie stuk 56), u kort na uw aankomst in België in 2016 had gezegd dat, als de Israëlische veiligheidsdiensten u in België hadden willen vermoorden, ze dit al gedaan zouden hebben, omdat ze dat hier in België ook gemakkelijk zouden kunnen doen (CGVS I, p. 9; schriftelijke verklaring I, Nederlandse vertaling, p. 19; CGVS III, p. 7). U meende dan ook dat de Mossad u niet in België, maar wel bij uw terugkeer naar Chili, zou doden, ook omdat de juridische autoriteiten in Chili minder onafhankelijk zijn en de fuerzas armadas, het leger, er een grote macht hebben (CGVS III, p. 7).

Deze uitleg houdt echter allerm minst steek, aangezien er in het verleden overal ter wereld, ook in Europa en Amerika, aan de Mossad toegeschreven operaties werden uitgevoerd. Hieraan kan nog toegevoegd worden dat, indien de Mossad u daadwerkelijk had willen elimineren, redelijkerwijs aangenomen kan

worden dat dit al lang gebeurd zou zijn, temeer daar u van 2015 tot begin 2016, i.e. nadat u in de zomer van 2014 geweigerd had om een opdracht voor de Mossad uit te voeren, in Israël woonde. Dat u naar eigen zeggen éénmaal tijdens uw werk voor het A-team in Israël beschoten werd (schriftelijke verklaring I, Nederlandse vertaling, p. 13-14), doet hieraan geen afbreuk. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan er aan uw beweerd vrees voor de Mossad geen enkel geloof meer gehecht worden.

Daarnaast heeft u niet aannemelijk gemaakt dat de rechtszaken die tegen u in Chili lopen en waaraan op zich niet door het Commissariaat-generaal wordt getwijfeld verband zouden houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie of met de bepalingen opgenomen in de definitie van subsidiaire bescherming.

U heeft immers de context van de door u beweerd juridische problemen in Chili niet aannemelijk gemaakt. U beweerd aanvankelijk dat de Israëlische Mossad met de Chileense inlichtingendiensten samenwerken en dat ze uw terugkeer naar Chili beogen om u er te elimineren. Dit alles was volgens u terug te brengen tot de twee belangrijke missies waaraan u in Israël had deelgenomen (CGVS III, p. 7). U voegde hieraan even later tijdens hetzelfde onderhoud toe dat u reeds in februari 2014 zekerheid had dat de Mossad betrokken was bij de rechtszaak ten gevolge van de klacht van B.J.: toen had u immers een gesprek met T. van de Mossad die in niet mis te verstane bewoordingen verwees naar uw problemen met B.J. (CGVS III, p. 19-20; p. 25). U vond het voorts opvallend dat de zaak B.J. vlak na uw weigering om nog verder voor de Mossad te werken terug opflakkerde (CGVS III, p. 16). Zoals hierboven reeds aangetoond, heeft u uw vrees voor de Mossad niet aannemelijk gemaakt, waardoor u evenmin aannemelijk heeft gemaakt dat de Mossad achter uw juridische problemen zou zitten. Dit wordt bevestigd door uw volte-face in uw vierde onderhoud. U erkende toen plotsklaps ervan uit te gaan dat de Chileense autoriteiten – los van de Israëlische autoriteiten – verantwoordelijk zijn voor uw juridische problemen en gaf toe zich bij uw eerder afgelegde verklaringen vergist te hebben over de betrokkenheid van de Israëlische autoriteiten hierbij. Plotsklaps weet u de rechtszaken waarin u in Chili betrokken bent aan een diplomatiek incident tussen Chili en Colombia ten gevolge van een operatie waarin u als geheim agent in Colombia in 2012 had deelgenomen. U bent hiervan sinds [begin] 2018 overtuigd omdat u vastgesteld had dat de tweede rechtszaak waarin u betrokken was, i.e. de zaak R., zich na 2016 bijna identiek ontwikkelde als de zaak B.J. (CGVS IV, p. 2-4). Zo stelde u onder meer vast dat er telkens een volgens u valse getuigenis van een agent was, dat er telkens een schikking (versnelde procedure) werd voorgesteld, dat uw versie van de feiten niet werd gehoord en dat er uiteindelijk telkens wegens uw niet aanwezigheid op de zittingen een aanhoudingsbevel werd uitgevaardigd (schriftelijke verklaring II, Nederlandse vertaling, p. 3). Deze uitleg voor uw volte-face raakt evenwel kant noch wal. Er werd immers reeds op 14 december 2015, i.e. geruime tijd voor uw verzoek om internationale bescherming in België en voor uw derde onderhoud d.d. 19 januari 2018 waarin u stellig beweerd dat uw juridische problemen te wijten waren aan de betrokkenheid van de Mossad, in uw tweede rechtszaak tot een aanhoudingsbevel besloten. Uit de door u neergelegde documenten blijkt immers dat er reeds op 14 december 2015 besloten werd om u aan te houden (zie stukken 49 en 54). Dat u tijdens uw derde onderhoud uw juridische problemen uitsluitend weet aan de Mossad zonder ook maar enigszins een verband te leggen met een diplomatiek incident tussen Chili en Colombia, terwijl u bij uw vierde onderhoud op basis van de ontwikkelingen in uw tweede rechtszaak, die zich allemaal situeerden vóór uw derde onderhoud, meende dat uw juridische problemen uitsluitend te wijten zijn aan de Chileense autoriteiten en niet aan de Israëlische, kan dan ook helemaal niet overtuigen. Eenzelfde opmerking kan overigens gemaakt worden betreffende uw interpretatie van het ongeval met vluchtmisdrijf waarvan u het slachtoffer werd/zou geweest zijn. Aanvankelijk meende u stellig dat de Israëlische autoriteiten hierachter zaten om bij uw vierde onderhoud plotsklaps overtuigd te zijn van de verantwoordelijkheid van de Chileense autoriteiten (schriftelijke verklaring I, Nederlandse vertaling, p. 11; CGVS II, p. 3; CGVS III, p. 9; CGVS IV, p. 4-5).

Dat u noch uw eerste interpretatie – uw juridische problemen zijn te wijten aan de Mossad – noch uw tweede interpretatie – uw juridische problemen zijn te wijten aan een diplomatiek incident tussen Chili en Colombia – aannemelijk heeft gemaakt, blijkt tevens uit het zeer opvallende feit dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken uw juridische problemen in Chili, hoewel deze toen al volop aan de gang waren en in beide zaken een arrestatiebevel tegen u was uitgevaardigd, heeft verzwegen (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.2). Nochtans werd er uitdrukkelijk gepeild naar eventuele juridische procedures waarin u betrokken was en kan van een verzoeker om internationale bescherming in alle redelijkheid verwacht worden dat hij van bij het begin van de asielprocedure eerlijke verklaringen aflegt. Dit doet dan ook sterk vermoeden dat u in eerste instantie uw juridische problemen in Chili niet aan de Belgische asielinstanties kenbaar wilde maken, vermoedelijk omdat deze in een andere context dan de later door u geschetste context ontstaan waren.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan er aan de door u beweerd context van uw juridische problemen in Chili (en van het ongeval met vluchtmisdrijf) niet het minste geloof gehecht worden.

Bijgevolg blijkt uit niets dat uw juridische problemen het louter gemeenrechtelijke niveau overschrijden en dat er een verband zou zijn met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Voorts blijkt uit niets dat u en/of uw familieleden voor jullie juridische problemen in Chili – en voor eventuele andere juridische problemen in Chili die jullie mogelijks niet vermeld hebben (bijv. naar aanleiding van de mogelijks aan jullie toegeschreven ontvoering van uw stiefkinderen naar Israël waarvan zowel u als uw echtgenote erkenden dat jullie geen definitieve toestemming van de ex van uw echtgenote hadden, CGVS II, p. 9-11; CGVS III, p. 6; CGVS echtgenote I, p. 2; of naar aanleiding van eventuele medeplichtigheid bij rebellie, zoals u aanstipte in uw tweede schriftelijke verklaring, Nederlandse vertaling, p. 4) – niet zouden kunnen genieten van een eerlijke rechtsgang.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u in het verleden, meer bepaald in 2009, valselijk beschuldigd werd van een antisemitische aanval en dat u toen volledig werd vrijgesproken (CGVS I, p. 5). Op 29 september 2014 beschikte u, zoals blijkt uit het door u neergelegde certificado de antecedentes (zie stuk 5), over een blanco strafregister. Bovendien blijkt uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie dat de Chileense grondwet een onafhankelijke rechterlijke macht voorziet en dat de regering deze onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de justitie respecteert. Het Chileense wettelijk kader dat het recht op een eerlijke rechtsgang garandeert wordt algemeen gerespecteerd. De beklaagden genieten het vermoeden van onschuld en hebben het recht om hoger beroep aan te tekenen. Ze hebben tevens het recht om onmiddellijk van de beschuldigingen op de hoogte gebracht te worden en om de nodige tijd te krijgen om hun verdediging voor te bereiden. Ze kunnen niet gedwongen worden om te getuigen of schuld te bekennen. Ze hebben ook toegang tot advocaten en de rechtsgang is openbaar. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat dit voor u niet het geval zou zijn. U beschikte immers in beide rechtszaken over een advocaat, op 27 november 2014, de dag na uw aanvaring met de militair R., werd de zitting, tot onvrede van de procureur J., verdaagd naar een latere datum (schriftelijke verklaring II, Nederlandse vertaling, p. 2), u werd op de hoogte gebracht van de data van de rechtszittingen, u had toegang tot uw elektronische dossiers, de zittingen van januari 2015 werden uitgesteld nadat u werd aangereden (schriftelijke verklaring II, Nederlandse vertaling, p. 2) en de zitting van augustus 2015 werd op uw vraag een maand uitgesteld. Dat er intussen tegen u arrestatiebevelen werden uitgevaardigd, doet hieraan geen afbreuk. U was immers afwezig op de rechtszitting van september 2015, nadat u onder meer voor de zitting van augustus 2015 wegens uw verblijf in Israël uitstel had gevraagd, en bracht ook geen afdoende rechtvaardiging voor uw afwezigheid aan. Nochtans werd u er bij het aan u toegekende uitstel uitdrukkelijk op gewezen dat, indien u bij de nieuwe rechtszitting ongewettigd afwezig zou zijn, u gearresteerd zou worden (zie stuk 49: document 'individualización de audiencia de procedimiento simplificado', d.d. 11 augustus 2015). Hetzelfde geldt voor de zaak B.J.. Een eventuele manipulatie in uw juridische dossiers heeft u voorts niet aangetoond. U beweerde dat er stukken uit het dossier B.J. waren verdwenen en dat uw Chileense advocaat J.H. dit heeft aangeklaagd. U legde echter vooralsnog, hoewel dit uitdrukkelijk werd gevraagd (CGVS III, p. 23), geen overtuigend bewijs neer van de beweerde verdwijning van enkele stukken (zoals de notariële akte waarin B.J. erkent dat de klacht van december 2012 vals is) uit uw dossier. U legde enkel een whatsapp-conversatie met en een audiobestand van uw Chileense advocaat neer, waaruit blijkt dat deze zijn digitale versie van het dossier B.J. niet meer heeft en dat hij een nieuwe versie heeft aangevraagd, niets meer. Hieruit blijkt niet dat hij de verdwijning van enkele stukken uit uw dossier zou hebben aangeklaagd. Het loutere feit dat de forensische geneesheer zich in de zaak R. op een eerder medisch attest van een privé-arts baseert en het feit dat er één of meerdere agenten tegen u getuigen – u zei onder meer dat de agent die in de zaak R. tegen u getuigde pas tien minuten na het incident met R. is aangekomen waardoor hij volgens u onmogelijk tegen u kon getuigen (schriftelijke verklaring II, Nederlandse vertaling, p. 3); u kan echter in alle redelijkheid niet weten wanneer die agent is aangekomen en wat hij heeft gezien – is op zich onvoldoende om te kunnen besluiten dat uw dossier gemanipuleerd werd. Betreffende uw bewering dat u uw versie van de feiten niet kon geven (schriftelijke verklaring II, Nederlandse vertaling, p. 3), kan er nog op uw afwezigheid op verschillende zittingen gewezen worden. Tot slot kan nogmaals in herinnering worden gebracht dat u in eerste instantie de beide rechtszaken waarin u verwikkeld bent probeerde te verzwijgen en dat er geen enkel geloof gehecht kan worden aan de door u beweerde omstandigheden van de rechtszaken. Hoe dan ook blijkt uit niets dat, indien uw juridische dossiers alsnog gemanipuleerd zouden zijn, hetgeen u, voor alle duidelijkheid, niet heeft aangetoond, u dit, gelet op de mogelijkheden op een eerlijke rechtsgang in Chili waarbij de rechten van de verdediging gewaarborgd zijn en gelet op uw eerdere vrijspraak nadat u valselijk beschuldigd werd van antisemitisme ondanks dat procureur L.J., die u niet vertrouwde, er ook bij betrokken was, niet tijdens de rechtszittingen zou kunnen aanklagen.

Uw advocaat wees er nog op dat u in het verleden reeds in de gevangenis was mishandeld (CGVS III, p. 26).

U zou bij een veroordeling opnieuw in de gevangenis terecht kunnen komen met mogelijks opnieuw mishandelingen tot gevolg. Deze door u beweerde mishandelingen tijdens uw detentie in de gevangenis in 2009 heeft u evenwel niet aannemelijk gemaakt.

Zo is het vooreerst hoogst opvallend dat u de beweerde mishandelingen tijdens uw detentie pas voor het eerst tijdens uw derde onderhoud op het Commissariaat-generaal vermeldde (CGVS III, p. 8). Noch op de Dienst Vreemdelingenzaken, noch tijdens uw eerste en tweede onderhoud op het Commissariaat-generaal, noch in de schriftelijke weergave van uw asielrelaas door u opgesteld en aan het Commissariaat-generaal bezorgd na uw eerste onderhoud repte u over deze beweerde mishandelingen. Nochtans werd er bij deze gelegenheden uitgebreid ingegaan op uw detentie in 2009 (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vragen 3.1 en 3.5; CGVS I, p. 4-5; schriftelijke verklaring I, Nederlandse vertaling, p. 3-4). Uw uitleg voor deze ernstige lacune, met name dat u toen, i.e. ten tijde van het opstellen van uw schriftelijke verklaring, nog geen gezondheidsproblemen had en dat het voor u als man niet eenvoudig is om hierover te spreken (CGVS IV, p. 12-13), kan slechts moeilijk overtuigen, aangezien u bij diezelfde gelegenheden onder meer wel details kon vermelden over de juridische procedure en uw gevangenisverblijf, zoals het verkrijgen van een boek over de Mossad en de zogenaamde partijdigheid van de procureur L.J. die nog voor de advocaat van de door u verwonde H. had gewerkt, en u in een andere context wel dieper op de mishandelingen van uw echtgenote kon ingaan (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5; schriftelijke verklaring I, Nederlandse vertaling, p. 3-4; p. 14-18; CGVS I, p. 11).

Verder legde u van de door u beweerde mishandelingen geen enkel overtuigend bewijs neer. U legde weliswaar een attest van uw Belgische huisarts, d.d. 15 maart 2019, neer (zie stuk 23) waaruit zou moeten blijken dat u in de gevangenis werd gemarteld. Aangezien de door u aangehaalde aandoening, met name hypogonadisme, vele oorzaken kan hebben en aangezien een arts nooit met zekerheid de feitelijke omstandigheden kan schetsen waarin u uw ziekte heeft opgelopen, heeft dit medisch attest van uw huisarts nauwelijks objectieve bewijswaarde. Daar van een verzoeker om internationale bescherming in alle redelijkheid verwacht kan worden dat hij al deze stukken die zijn asielrelaas enigszins aantonen neerlegt, werden u dan ook bijkomende bewijsstukken gevraagd.

*Tijdens uw vierde onderhoud werd u onder meer gevraagd naar een bewijs van de door uw advocaat J.D.R. schriftelijk ingediende klachten naar aanleiding van de door u beweerde mishandelingen in de gevangenis (CGVS IV, p. 11). U heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat u de nodige stappen heeft gezet om uw advocaat, van wie het Commissariaat-generaal over de contactgegevens beschikt, te bereiken. Na het onderhoud liet u het Commissariaat-generaal weliswaar weten dat u een e-mail naar uw advocaat – deze e-mail legde u ook neer – had gestuurd, maar dat u hierop geen antwoord had ontvangen. Er dient evenwel vastgesteld te worden dat **het e-mailadres waarnaar u uw e-mail heeft verzonden niet bestaat**. Het loutere feit dat u veinsde een poging te hebben ondernomen om uw advocaat te bereiken, terwijl u dit in werkelijkheid niet heeft gedaan, ondermijnt de geloofwaardigheid van de aanleiding van deze contactpoging, met name de mishandelingen in de gevangenis die aanleiding gegeven zouden hebben tot schriftelijke klachten, aanzienlijk. Tijdens uw vierde onderhoud werd u eveneens gevraagd of u na de mishandelingen in de gevangenis professionele hulp zocht. U verwees toen enkel naar een behandeling door M. Thibault, een Belgische psychoanalist bij wie u gedurende een maand dagelijks op behandeling kwam. Over eventuele behandelingen in Chili repte u met geen woord (CGVS IV, p. 13). U werd gevraagd om deze behandeling bij M. Thibault aan de hand van een attest aan te tonen. Het is dan ook bijzonder merkwaardig dat u na uw vierde onderhoud plotsklaps een attest van een Chileens psychoanalist kon neerleggen (zie stuk 24), over wie u tijdens uw onderhoud niets had gezegd, maar bij wie u (in tegenstelling tot Thibault bij wie u slechts een maand in behandeling was) in 2013 maandenlang in behandeling zou zijn geweest. Via uw advocaat werd u alsnog gevraagd om een bevestiging van Thibault dat hij u gedurende een maand behandeld heeft. U liet weten dat u een dergelijk attest niet kon neerleggen, omdat Thibault geen officiële psychoanalist zou zijn waardoor hij wettelijk gezien geen attesten kan schrijven en omdat u hem niet had kunnen contacteren (zie stuk 25: mail advocaat Loobuyck, d.d. 25 april 2019). U voegde hieraan toe dat u de Chileense psychoanalist niet tijdens uw vierde onderhoud had vermeld omdat u toen dacht dat het u niet zou lukken om van hem een attest te krijgen. Al deze rechtvaardigingen houden geen steek. Er werd u in eerste instantie niet naar attesten van psychologen of psychiaters gevraagd, maar wel naar professionele hulp die u had gezocht, waardoor uit niets blijkt dat u toen niet de Chileense psychoanalist bij wie u hulp zou hebben gezocht had kunnen vermelden (CGVS IV, p. 13). Dat u Thibault niet kon contacteren, overtuigt evenmin. U slaagde er in het verleden immers in meermaals met de man contact te leggen en ook sinds uw aankomst in België in 2016 had u al met hem contact (CGVS I, p. 9). Bovendien heeft u niet duidelijk gemaakt waarom het voor een volwassen burger zoals M. Thibault wettelijk onmogelijk zou zijn om schriftelijke verklaringen ter ondersteuning van uw beweringen op te stellen.*

U heeft bijgevolg niet aannemelijk gemaakt geloofwaardige stappen te hebben gezet om overtuigende bewijsstukken betreffende de door u beweerde mishandelingen in de gevangenis te verkrijgen.

Aangezien u aanvankelijk met geen woord repte over eventuele mishandelingen in de gevangenis, aangezien u geen enkel overtuigend bewijsstuk hiervan neerlegde, hoewel dit in alle redelijkheid kan worden verwacht, en aangezien u zelfs veinsde geprobeerd te hebben contacten met uw Chileense advocaat te leggen, terwijl u dit in werkelijkheid niet heeft gedaan, heeft u de door u beweerde mishandelingen in de gevangenis niet aannemelijk gemaakt.

Hieraan kan volledigheidshalve nog toegevoegd worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat Chili ernstige stappen onderneemt om mishandelingen en foltering door overheidsbeambten te vermijden en, indien ze toch voorkomen, te bestraffen. Chili heeft het Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke en ontterende behandelingen of bestraffingen geratificeerd en onlangs het Nationaal Instituut voor de Rechten van de Mens (Instituto Nacional de Derechos Humanos of INDH) als het Mecanismo Nacional de Prevención Contra la Tortura y otros Tratos o Penas Cruelles, Inhumanos o Degradantes (MNPT of Nationaal Preventiemechanisme tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of ontterende behandelingen of bestraffingen) aangewezen. Eén van de doelstellingen van de organisatie bestaat erin om de levensomstandigheden van de gevangenen en hun behandeling te onderzoeken. Hiertoe voert ze onder meer onverwachte gevangenisbezoeken uit en formuleert ze aanbevelingen aan de competente overheden. De Chileense overheid heeft bovendien de plicht om rekening te houden met de aanbevelingen. De beschikbare informatie toont eveneens aan dat de INDH in een recent verleden tientallen rechtszaken aanhangig heeft gemaakt naar aanleiding van diverse vermeende overtredingen van de mensenrechten, onder meer foltering, door overheidsbeambten met positieve resultaten tot gevolg. Bijgevolg blijkt uit niets dat, indien u in de toekomst alsnog tijdens een detentieperiode mishandeld zou worden, u geen stappen hiertegen zou kunnen ondernemen.

Betreffende de door u geschetste hardhandige politiearrestatie in november 2014 – u beweerde dat u door verschillende politieagenten met matrakken werd geslagen en dat er pepperspray werd gebruikt, kan erop gewezen worden dat het loutere feit dat politieagenten geweld gebruiken bij een arrestatie – dat politie bij sommige arrestaties geweld moet gebruiken, komt overal ter wereld, ook in België, voor – niet gelijkgeschakeld kan worden met vervolging of ernstige schade. Wat u betreft, blijkt uit uw verklaringen dat u, nadat u een vuistslag had uitgedeeld, verschillende pogingen ondernam om de autoriteiten die ter plaatse kwamen te ontlopen (schriftelijke verklaring II, Nederlandse vertaling, p. 1-2). Uit niets blijkt bijgevolg dat u, die zich overigens jarenlang bekwaamd heeft in gevechtstechnieken, zich gedwee en vrijwillig liet arresteren. In dit verband kan bovendien herhaald worden dat u zich voor uw vierde onderhoud op het Commissariaat-generaal nooit eerder uitgelaten heeft over (de oorzaak van) de tweede rechtszaak. Zo vermeldde u de hardhandige politiearrestatie van november 2014 niet op de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.2) en sprak u er noch bij uw eerste, noch bij uw tweede, noch bij uw derde onderhoud op het Commissariaat-generaal over (CGVS I, II en III). Ook pende u hierover niets neer bij uw eerste schriftelijke verklaring, waarover u nochtans zei dat die volledig en correct was (CGVS II, p. 3). Bijgevolg blijkt uit niets dat het loutere feit dat u in november 2014 eenmalig hardhandig door de politie werd gearresteerd gelijkgeschakeld kan worden met vervolging of ernstige schade. Overigens blijkt uit niets dat, indien de politiebeambten toch disproportioneel geweld zouden gebruikt hebben en het niet nauw genomen zouden hebben met de wettelijke procedures (schriftelijke verklaring II, Nederlandse vertaling, p. 1-2), hetgeen u echter niet aannemelijk heeft gemaakt, u naar aanleiding hiervan geen klacht had kunnen indienen. Hierboven werd reeds verwezen naar de rol van het INDH. Aansluitend blijkt uit de beschikbare informatie dat, in het geval de Chileense politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd. Informatie stelt tevens dat corruptie binnen de politiediensten relatief beperkt is en dat de strijd tegen corruptie hoe dan ook aangegaan wordt, waarbij corrupte functionarissen – soms zelfs hooggeplaatste – vervolgd en veroordeeld worden.

Betreffende de bedreigingen die jullie onder meer via Whatsapp van de ex van uw echtgenote kregen (CGVS II, p. 3-8; zie stukken 57-58) blijkt, gelet op de ongeloofwaardigheid van uw problemen met de Mossad, voorts uit niets dat deze bedreigingen meer zouden zijn dan een teken van een hoogoplopend conflict tussen twee gescheiden ouders die over hun kinderen ruziën, temeer daar jullie, zoals aangehaald, toegaven dat jullie geen permanente toestemming hadden van de ex van uw echtgenote om met zijn kinderen in het buitenland te verblijven (CGVS II, p. 9-11). Bovendien blijkt uit niets dat, indien jullie bij jullie terugkeer naar Chili opnieuw door hem bedreigd zouden worden en zelfs al zou hij een hoge militair zijn (CGVS II, p. 7), jullie naar aanleiding hiervan geen klacht bij de Chileense autoriteiten zouden kunnen indienen.

Uit niets blijkt dat de ex van uw echtgenote ten gevolge van zijn functie (waarvan u ter staving verschillende documenten neerlegde, zie stuk 47) op de Chileense autoriteiten invloed zou kunnen uitoefenen. Zo blijkt, bij wijze van voorbeeld, dat hij bij de rechtbank beroep moest aantekenen omdat er eerder op 13 augustus 2015 een resolutie door de familierechtbank was geveld die in zijn nadeel uitviel (zie stuk 45: verzoekschrift van M.N.G.J.). Voorts blijkt uit de op het Commissariaatgeneraal anno 2019 beschikbare informatie dat het vertrouwen in de Chileense politie zeer groot is en dat ze wel degelijk optreedt naar aanleiding van gemeenrechtelijke feiten zoals drugsdelicten, diefstallen, bedreigingen, etc. Voorts kan herhaald worden dat in het geval de Chileense politie haar werk niet naar behoren zou uitvoeren, er hiertegen stappen ondernomen kunnen worden.

Betreffende uw vrees ten aanzien van de Iraanse geheime dienst, waarnaar u in stuk 69 verwees, kan nog opgemerkt worden dat nergens uit uw verklaringen (CGVS I, II, III, IV, schriftelijke verklaringen I en II) ook maar enigszins blijkt dat u in het verleden problemen met de Iraanse geheime dienst zou hebben gehad. Bovendien blijkt uit niets dat, indien u bij terugkeer naar Chili met de Iraanse geheime dienst problemen zou hebben, u naar aanleiding hiervan geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hierboven geciteerde beschermingsmogelijkheden aldaar.

Eenzelfde opmerking kan gemaakt worden betreffende eventuele problemen met uw schoonbroer P.L.Z., van wie u een visitekaartje neerlegde (zie stuk 20), en die in Israël voor uw echtgenote problemen zou gemaakt hebben (schriftelijke verklaring I, Nederlandse vertaling, p. 14). Uit niets blijkt dat jullie bij problemen met hem in Chili geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de in Chili beschikbare beschermingsmogelijkheden.

Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Chili opererende autoriteiten aan alle Chileense onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Ik ben dan ook de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te verwachten nationale mogelijkheden tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Chili opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

Hieraan kan nog toegevoegd worden dat nergens uit uw houding blijkt dat de detentie van 2009 voor u een reden zou geweest zijn om uw land definitief te verlaten en in het buitenland om internationale bescherming te verzoeken. Uit uw verklaringen en uit de gegevens in uw paspoorten blijkt immers dat u na uw vrijlating uit de gevangenis veelvuldig Chili verliet en telkens, zonder in het buitenland om internationale bescherming te verzoeken, naar Chili terugkeerde.

Eenzelfde opmerking kan gemaakt worden betreffende de kogel die u in september 2013 trof toen u in de omgeving van B.J. vertoefde en er bij haar een matras werd geleverd. U erkende dat de situatie leek op een overval, maar u ging er toch van uit dat er meer aan de hand was (CGVS III, p. 20-21). Hierboven is al gebleken dat er geen enkel geloof gehecht kan worden aan de door u geschetste context van alle door u beweerde gebeurtenissen. Bijgevolg blijkt uit niets dat het incident waarbij u door een kogel werd getroffen meer zou zijn dan een ongelukkig en onaangenaam fait divers. Dit blijkt tevens uit het feit dat u sindsdien nog verschillende keren Chili verliet en naar Chili terugkeerde, zonder in het buitenland om internationale bescherming te verzoeken.

Ook het ongeval met vluchtmisdrijf (zie stukken 37 en 67) kan niet gelijkgeschakeld worden met vervolging of ernstige schade. Hierboven is reeds gebleken dat u de context van dit ongeval niet aannemelijk heeft gemaakt.

Bovendien komen ongevallen met vluchtmisdrijf overal ter wereld voor, ook in België. Overigens heeft u niet aannemelijk gemaakt dat dit voorval voor u de aanleiding zou gevormd hebben om Chili te verlaten, zoals u beweerde in uw eerste schriftelijke verklaring (Nederlandse vertaling, p. 11). Uit stuk 45 (juzgado de familia Viña del Mar, d.d. 1 oktober 2014) blijkt immers dat jullie al maanden voor het ongeval d.d. 6 januari 2015 met jullie vertrek uit Chili bezig waren.

Dat de Chileense ambassade in België meermaals naar de levensomstandigheden van uw stiefzoon Al. informeerde – ze contacteerde onder meer (volgens u op een agressieve manier) het centrum waar jullie in eerste instantie verbleven en ook de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken – (CGVS II, p. 4-7; CGVS III, p. 3-6), wijst tot slot evenmin op vervolging of ernstige schade. Hierboven is reeds gebleken dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat de Chileense en Israëlsche autoriteiten samenwerken om u in Chili te krijgen. Uit de door u neergelegde documenten blijkt bovendien hoogstens dat de Chileense autoriteiten naar Al. informeren, niets meer. Dat zij willen weten of Al. hier in alle vrijheid en uit vrije wil vertoeft, is, gelet op de context van mogelijke parentale ontvoering – de twee jongste kinderen van uw echtgenote werden reeds naar Chili teruggebracht omdat de vader geen toestemming had gegeven voor hun permanent verblijf in Israël –, geenszins verwonderlijk, temeer daar uit de brief van de ambassade aan Al. is gebleken dat Al. in eerste instantie zou gezegd hebben dat hij naar Chili wenste terug te keren (zie stuk 60). Overigens blijkt uit uw verklaringen dat de Chileense ambassade sinds juli 2016 niet meer naar jullie heeft geïnformeerd (CGVS III, p. 7-8).

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De overige door u in het kader van uw asielverzoek neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Aan jullie identiteit, jullie religieuze overtuiging, uw Chileense nationaliteit, de Israëlsche nationaliteit van uw echtgenote, jullie burgerlijke staat, uw blanco strafregister tot 29 september 2014 en dat van uw stiefzoon, uw reisbewegingen van de jaren voor uw komst naar België, uw frequent verblijf in Israël (waar u ook heeft gewerkt) van 2014 tot voor uw komst naar België in 2016, de verschillende opleidingen die u heeft gevolgd, uw toelating om in Chili wapens te mogen dragen, het feit dat u instructeur van Krav Maga en van kickboks bent geweest, uw juridische problemen in Chili en het conflict tussen uw echtgenote en haar ex (die militair is) over de kinderen met juridische problemen voor haar in Israël en met dreigberichten in België (waardoor u hier verhuisde) als gevolg wordt in het kader van deze beslissing niet getwijfeld. Dat alle door u in uw asielrelaas en in stuk 22 beschreven personen (van wie er van sommigen foto's op de USB-sticks staan) effectief bestaan, wordt evenmin betwijfeld. De documenten die u neerlegde ter staving van uw contacten met personen in diverse veiligheidssectoren in diverse landen (onder meer Colombia) doen niet de minste afbreuk aan de hierboven gemaakte vaststellingen betreffende de ongeloofwaardigheid van uw vrees ten aanzien van de Mossad en betreffende de ongeloofwaardigheid van de door u geschetste context van uw juridische problemen in Chili. Betreffende de door Al. voorgelezen e-mail dient opgemerkt te worden dat documenten, om bewijskrachtig te zijn, dienen te kaderen in een geloofwaardig relaas, wat hier niet het geval is. Dat u op 6 januari 2015 een ongeval heeft gehad doet evenmin afbreuk aan de hierboven gemaakte vaststellingen betreffende de ongeloofwaardigheid van de door u geschetste context van het ongeval. De documenten ter staving van de contacten tussen uw stiefzoon en de Chileense ambassade tonen enkel aan dat de Chileense ambassade wilde weten of uw stiefzoon hier uit vrije wil is, niets meer. De door jullie in België ondervonden problemen in verband met racisme en antisemitisme, hoe betreurenswaardig ook, houden geen verband met uw vrees bij terugkeer naar Chili.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing inzake verzoekster N.V.L.Z. luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit San Miguel (Chili). U bent Israëlsch staatsburger en deed afstand van uw oorspronkelijke, Chileense nationaliteit. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielverzoek baseert op de asielmotieven die uw echtgenoot C.E.L.S.F. in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming heeft ingeroepen. Zo bevestigde u onder meer dat uw echtgenoot bij de Mossad actief was en dat u problemen had met de Chileense vader van uw kinderen omdat u zonder zijn permanente toestemming in 2015 van Chili naar Israël geëmigreerd was. Hij veroorzaakte voor u zelfs juridische problemen in Israël, waardoor u onterecht van antisemitisme werd beschuldigd en waardoor u door de Israëlsche autoriteiten psychologisch werd gemarteld. U verklaarde bij terugkeer naar Chili of Israël te vrezen gedood te worden. De door u neergelegde documenten werden in de beslissing van uw echtgenoot besproken.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit medische attesten opgesteld door uw huisarts Claude Dubois bleek immers dat u (net als uw echtgenoot die u moest bijstaan) zich sinds uw tweede onderhoud op het Commissariaat-generaal niet meer naar de zetel van het Commissariaat-generaal kon begeven. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal en werd na tussenkomst van uw toenmalige advocaat, meester Desenfans, overeengekomen dat uw echtgenoot zich op 14 maart 2019 voor een vierde keer samen met u naar de zetel van het Commissariaat-generaal zou verplaatsen, maar dat u niet gehoord zou worden. Toen op het einde van dit vierde onderhoud bleek dat er onvoldoende tijd was om nog dieper op bepaalde aspecten van jullie relaas in te gaan, kreeg uw echtgenoot de mogelijkheid om deze aspecten schriftelijk toe te lichten, hetgeen hij ook heeft gedaan. Tijdens uw onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken, tijdens uw twee (korte) onderhouds op het Commissariaat-generaal, tijdens de (uitgebreide) vier onderhouds van uw echtgenoot en in de door hem opgestelde uitgebreide schriftelijke verklaringen werd uitgebreid op uw problemen ingegaan.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient daarnaast te worden vastgesteld dat u uw verzoek om internationale bescherming volledig baseert op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw echtgenoot. In het kader van zijn asielverzoek heb ik een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, die luidt als volgt:

[...]

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de procedure

2.1. Verzoekers hebben tegen de bestreden beslissingen twee verzoekschriften ingediend. In het belang van een goede rechtsbedeling is het aangewezen de twee beroepen wegens verknochtheid samen te voegen.

3. Over het beroep

3.1. Verzoekschrift

Verzoekers voeren in hun verzoekschriften van 5 augustus 2019 een schending aan "van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen¹, B.S. 31 december 1980; Schending artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet; Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur; Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur".

Verzoekers stellen geen bezwaar te hebben "tegen een onderzoek ten aanzien van Chili".

Ze sommen "een hele reeks incidenten" op waarvan ze het slachtoffer werden in België, die "zijn begonnen nadat een wellicht naïeve sociaal assistente hen in de integratieles als "joden" had voorgesteld, wetende nochtans dat X een zeer grote moslimbevolking kent, waarvan een deel als radicaal kan worden bestempeld". Ze stellen dat ze klacht neerlegden bij de politie, maar dat de incidenten niet stopten, dat er vanuit het OCMW "slechts lauwe reacties" kwamen, dat ze "op de facebookpagina van hun sociaal assistente [lazen] dat zij openlijk "de Palestijnse zaak" steunt", dat verzoekster "ingevolge deze incidenten compleet ingestort [is]" en dat ze bijgevolg "ten einde raad" hebben ingestemd "om hun verhaal in de pers te doen". Ze leggen uit dat ze het gevoel hadden dat hun leven "sowieso terug in gevaar was en de getuigenis in de pers was dus eigenlijk een kreet van wanhoop".

Betreffende verzoekers wisselende verklaringen over de context van zijn juridische problemen, leggen ze uit dat hij de verbanden "ook niet met zekerheid kent", dat hij enkel "zijn eigen interpretatie" gaf en na de vragen tijdens het persoonlijk onderhoud is "beginnen overpeinzen en terug beginnen twijfelen". Ze stellen dat verzoeker "nog een gesprek [had] met zijn advocaat J.H. waarin deze hem meer details gaf over de zaak B.J.", waardoor hij "bepaalde linken die hij meent te kunnen leggen na een voortschrijdend inzicht soms herziert". Verzoekers benadrukken dat verzoeker het ook vandaag nog vreemd vindt "dat bijvoorbeeld zijn chef bij de Mossad, T., bepaalde allusies op deze zaak maakte, evenals de waarschuwing die het kind van zijn echtgenote, Al., kreeg van diens vader, Dhr. A.P.". Volgens verzoekers ontkracht dit niet de context van de feiten, maar gaat de commissaris-generaal voorbij "aan de complexiteit van hetgeen de verzoeker is overkomen".

Waar de bestreden beslissing aanbrengt dat verzoeker niet kon weten hoe snel de politie zou zijn gekomen na het incident R., geven verzoekers aan "dat het ongeveer 10 minuten later was" en "dat deze politieagent het incident niet heeft zien gebeuren en dus niet op eerlijke wijze tegen hem kon getuigen".

Verzoekers herhalen hun feitenrelaas aangaande de rechtszaken jegens verzoeker en menen dat moeilijk beweerd kan worden *“dat dit een normale gang van zaken is en dat verzoeker geen vrees moet hebben in geval van terugkeer”*.

Dat verzoeker niet eerder sprak over zijn ondergane mishandelingen in Chili, wijten verzoekers aan het feit *“dat deze mishandelingen bijzonder vernederend zijn om als man ook maar aan terug te denken, laat staan erover te spreken”*, dat hij *“in de essentie van zijn mannelijkheid geraakt”* werd, gelet op zijn profiel als *“een viriele man die voor de veiligheidsdiensten werkte”* en *“dat het voor hem bijzonder moeilijk was en is om hierover te spreken”*. Verzoekers verwijten de commissaris-generaal een gebrek aan inlevingsvermogen en wijzen op adviezen van UNHCR dienaangaande.

Ze leggen *“een medisch attest [“Doktersattest van een specialist dd. 24/07/2019”] van een specialist neer, dat opnieuw bevestigt dat het hypogonadisme bij hem door letsels werd veroorzaakt en dat dit door de bloedonderzoeken wordt bevestigd”*. Ze wijzen tevens op het bij de verzoekschriften gevoegde *“Doktersattest dd. 01/08/2019”* waarin gesteld zou worden dat *“zijn overige letsels”* overeenkomen met zijn verklaringen. Verzoekers halen rechtspraak van het EHRM (EHRM, *“R.C. t. Zweden”*, 9 maart 2010, § 50-53, EHRM, *“R.J. t. France”*, 19 september 2013, § 38-43) en artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet aan. Ze stellen dat *“de VZW Constans op 5 april 2019 geconstateerd [werd]”* maar dat verzoeker nog niet aan de beurt kwam *“omwille van de lange wachtlijst”*. Ze wijzen nog op artikel 48/8 van de Vreemdelingenwet en klagen aan dat *“de PO zelf voor ‘dokter’ spelen en hij zijn eigen opzoekingen op het internet [doet] waarna hij suggereert dat steroïden misschien aan de basis van het hypogonadisme liggen en de link met het asielrelaas niet bewezen zou zijn”*.

Volgens verzoekers blijkt de vooringenomenheid van de commissaris-generaal uit de motivering dat hij een e-mail verstuurd naar een e-mailadres van zijn advocaat dat niet bestaat. Ze wijzen op verzoekers verklaringen *“dat hij niet wist of zijn vroegere advocaat uberhaupt nog werkte”*. Ze voeren aan dat de commissaris-generaal zich de vraag had moeten stellen *“of het niet zou kunnen dat de account werd afgesloten toen deze advocaat met zijn praktijk stopte, dan wel of het niet zou kunnen dat hij veranderd is van mailadres”*, in plaats van verzoeker van bedrog te beschuldigen. Verzoekers bevestigen dat verzoeker na de bestreden beslissing in zijn spamberichten heeft ontdekt *“dat hij een foutmelding gekregen had omtrent de mail die hij naar meester DISI had gestuurd”*.

Bij de verzoekschriften voegen verzoekers alsnog een *“Attest van de heer M. Thibaut”*. Ze leggen uit dat *“uit het gesprek met de raadsman van de verzoeker had met de heer Thibaut bleek dat hun contacten op een bepaald moment afgebroken waren omwille van “grote meningsverschillen” en dat “maar na herhaaldelijk te hebben aangedrongen en het belang voor het leven van de verzoeker en diens echtgenote te hebben benadrukt en gewezen te hebben op het feit dat het een strikt professionele vraag betrof, dat deze uiteindelijk toch bereid was een attest op te maken”*.

Verzoekers wijzen op *“de ongelooflijke complexiteit van het relaas”*, op het korte interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken waar het onmogelijk was om een overzicht te geven van alle feiten, op de *“bijzonder vreemde”* gebeurtenissen waarover verzoeker verteld en op het feit *“dat inlichtingendiensten niet functioneren op een openlijke manier en aldus is het bewijzen van een link niet altijd mogelijk”*.

Aldus verzoekers overschat de commissaris-generaal *“op schromelijke wijze de onafhankelijkheid van het Chileense gerechtelijke apparaat, evenals de mishandelingen en folteringen die er plaatsvinden, zowel door overheidsbeambten als in de gevangenissen”*. Ze citeren dienaangaande uit *“een recent rapport van de Verenigde Naties « Convention contre la torture et autres peines ou traitements cruels, inhumains ou dégradants » dd. 28 augustus 2018”*.

Ten slotte menen verzoekers dat er in het door hen ontvangen administratief dossier *“heel wat stukken”* ontbraken, waaronder *“mailconversaties tussen de verzoeker en T., zijn chef bij de Mossad; De auditogesprekken tussen de verzoeker en zijn advocaat J.H. uit Chili; De foto's van B.J. en de twee politiemensen die een valse verklaring tegen de verzoeker hebben afgelegd; Het door de verzoeker zelf neergeschreven asielrelaas; Het audiogesprek van de notaris R. uit Israël, waarin hij uitlegt dat er conform het Israëlijs recht eigenlijk geen strafrechtelijk onderzoek tegen zijn echtgenote kan worden geopend. Als notaris stelt hij dat de echtgenote van de verzoeker niet gehandeld heeft met de bedoeling de kinderen te ontvoeren en dat de zaak dus eigenlijk burgerlijk zou moeten blijven en niet strafrechtelijk zou kunnen worden; Audiogesprek van de heer A.P. die uitlegt dat z'n vader een mail van de Mossad heeft voorgelegd, waaruit blijkt dat de verzoeker en zijn echtgenote zouden worden gedood in geval van terugkeer naar Chili; Brief van de directeur van het Rode Kruiscentrum van de heer Monroy, waarin hij*

uitlegt dat verzoeker en zijn echtgenote naar een andere opvangplaats dienen te worden overgebracht omwille van de Chileense ambassade; Het relaas dat de verzoeker neergeschreven heeft omtrent zijn aanhouding dd. 27/11/2014 tijdens dewelke hij werd gefolterd op het politiekantoor; Alle bewijzen die werden aan de verwerende partij overgemaakt van het Chileense gerechtelijke systeem omtrent het dossier R., waaruit blijkt dat de verzoeker door de Chileense autoriteiten wordt vervolgd, dit door dezelfde procureur als in 2009. Hier kan ook de link gezien worden tussen het leger en de inlichtingendiensten”.

Volgens verzoekers schenden de bestreden beslissingen het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

In het verzoekschrift van verzoekster wordt nog een schending van de materiële motiveringsverplichting en de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet aangevoerd, omdat zij slechts *“éénmaal kort gehoord”* werd en niet de kans kreeg *“om haar hele verhaal te doen”*. Zij stelt dat zij *“een paar elementen nog naar voren had willen brengen met betrekking tot haar relaas”*. Zij zet vervolgens een incident in november 2014 uiteen waarbij zij op het politiekantoor van Las Condes, à Santiago, vastgehouden, aangerand en bedreigd werd, en daarna zij *“door de politie in het oog gehouden en regelmatig gevolgd [werd]”*. Verder gaat zij in op de onenigheid tussen haar en haar ex-echtgenoot, die *“voor de Israëlische inlichtingendienst werkte”*, over hun kinderen en stelt zij dat zij pas *“na veel moeilijkheden”* met haar zoon Israël kon verlaten.

Verzoekers vragen de bestreden beslissingen te hervormen en hen als vluchtelingen te erkennen, hen minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst ondergeschikte orde vragen verzoekers de bestreden beslissingen *“ingevolge artikel 39/2 §1,2° Vreemdelingenwet te vernietigen teneinde het CGVS toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen”*.

3.2. Stukken

Bij de verzoekschriften voegen verzoekers *“Doktersattest van een specialist dd. 24/07/2019”, “Doktersattest dd. 01/08/2019” en “Attest van de heer M. Thibaut”*.

Bij de verweernota, op de Raad toegekomen op 10 september 2019, voegt de commissaris-generaal: *“Tijdschrift Urol. (2018), Mannelijk hypogonadisme, een update, 9 november 2018” en “Tekort aan testosteron bij de man, bron: <https://encyclopedia.medicinfo.nl/tekort-aan-testosteron-bij-deman>, geconsulteerd op 3 september 2019”*.

Ter terechtzitting wordt een aanvullende nota neergelegd met volgende stukken:

- “6. Verklaring Meester J. D. R.*
- 7. Verklaring Meester J. J. H. N.*
- 8. Medisch attest littekens hielen verzoekende partij*
- 9. Medisch attest letsel linkerteelbal*
- 10. Artikel van het Chileens persagentschap EFE*
- 11. Bericht van Amnesty International*
- 12. Artikel van UN News”.*

3.3. Over de gegrondheid van het beroep

3.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoekers om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van hun verzoek om internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

3.4.1. Uit de artikelen 48/3, § 1 en 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet volgt dat de nood aan bescherming, geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekers of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoekers de bescherming van dit land niet kunnen inroepen of indien ze geldige redenen aanvoeren om te weigeren er zich op te beroepen.

3.4.2. Verzoeker verklaart (enkel) de Chileense nationaliteit te hebben. Ook verzoekster liet bij de Dienst Vreemdelingenzaken optekenen (enkel) over het Chileens staatsburgerschap te beschikken (verklaring DVZ, vraag 6). Waar zij op het Commissariaat-generaal tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud plots beweerde ook de Israëlische nationaliteit te hebben (notities verzoekster 13 oktober 2017, p. 2), stelde verzoeker tijdens zijn vierde persoonlijk onderhoud dan weer dat verzoekster énkél over de Israëlische nationaliteit beschikte (notities verzoeker 19 januari 2018, p. 21-22).

3.4.3. Verzoekers verwijzing tijdens zijn vierde persoonlijk onderhoud naar de wetgeving in Israël die zou vereisen dat verzoekster haar Chileense nationaliteit opgaf om bepaalde rechten te verkrijgen (notities verzoeker 14 maart 2019, p. 13-15), kan niet blijken uit de Israëlische wetgeving. Zo verwijst de landeninformatie in het administratief dossier ernaar dat het afstaan van een eerdere niet-Israëlische nationaliteit geen criterium is bij de wet op terugkeer (Aliya), waar verzoekster volgens verzoeker onder viel, en dat een Israëlisch staatsburger met een dubbele of meervoudige nationaliteit in Israël als een volwaardig staatsburger wordt beschouwd met de rechten en plichten die daaraan verbonden zijn.

3.4.4. Noch uit de sticker in verzoeksters Chileense paspoort (notities verzoeker 14 maart 2019, p. 13-15; waarop enkel haar identiteitsgegevens en het woord 'visa' in het Latijnse alfabet werden genoteerd), noch uit de overige op het Commissariaat-generaal neergelegde stukken (het aanvraagformulier van verzoekster om de Israëlische nationaliteit te verkrijgen, de communicatie tussen verzoeker en zijn toenmalige Belgische advocaat over het feit dat verzoekster niet over de Chileense maar over de Israëlische nationaliteit beschikt en de door verzoekster op 16 maart 2019 opgestelde e-mail aan een medewerker van het Chileense consulaat te Tel Aviv waarin zij bewijzen vraagt van het feit dat zij de Chileense nationaliteit niet meer heeft en waarop zij geen antwoord heeft gekregen), kan blijken dat verzoekster afstand heeft gedaan van haar Chileens staatsburgerschap of dat deze zou zijn ingetrokken.

Integendeel de Chileense identiteitskaart van verzoekster en haar Chileense paspoort, waarmee zij naar België reisde en met geldigheidsdatum van 21 december 2019, bevestigen verzoeksters (huidige, geldige) Chileense nationaliteit. Het Israëlische paspoort van verzoekster, daarentegen, is vervallen op 31 januari 2018, zoals verzoeker zelf ook aangaf in zijn communicatie met zijn toenmalige Belgische advocaat en verzoekster heeft geen inspanningen gedaan deze reistitel te actualiseren.

Dat in de verzoekschriften van verzoekers uitdrukkelijk wordt gesteld dat ze geen bezwaar hebben *“tegen een onderzoek ten aanzien van Chili”* is in het licht van bovenstaande irrelevant, nu verzoekers beiden de Chileense nationaliteit hebben en hun asielaanvraag dan ook uiteraard ten aanzien van Chili wordt onderzocht.

3.4.5. Verzoekers verklaren niet te kunnen terugkeren naar Chili uit vrees voor de Israëlische inlichtingendienst/autoriteiten en de Chileense inlichtingendienst/autoriteiten. Verzoeker verklaarde dat hij ergens in 2008-2009, zonder het goed en wel te beseffen, gerekruteerd werd door de Israëlische geheime dienst, Mossad, waarvoor hij beveiligingsopdrachten begon uit te voeren.

Tijdens een van deze bewakingsopdrachten kwam het tot een incident met een zekere H.. verzoeker vervolgd dat hij in deze zaak aanvankelijk werd vrijgesproken, maar er werd beroep ingediend, waardoor verzoeker tot eind 2009 in voorlopige hechtenis verbleef. Tijdens deze detentie zou verzoeker herhaaldelijk zijn mishandeld en begon hij bovendien te vermoeden dat de Mossad hem met de dood bedreigde. Op 28 december 2009 werd verzoeker vrijgesproken in de zaak H.. In 2012 nam verzoeker verschillende opdrachten aan van de aan Israël gelieerde beveiligingsagentschappen, waaronder een opdracht in Colombia, die volgens hem tot een diplomatieke rel tussen Colombia en Chili leidde en waardoor de Mossad aan verzoekers loyaliteit twijfelde. In juni 2013 werd verzoeker beschuldigd van poging tot moord op B.J., zijn joodse vriendin. Steeds volgens verzoeker werd deze klacht aangestuurd door de Mossad, wat hem later ook door T., een hooggeplaatste Mossad-agent zou bevestigd zijn. Deze T. verwees ook naar de twijfels over verzoekers loyaliteit ten aanzien van de Mossad naar aanleiding van zijn activiteiten in Colombia. In juli 2014 werd verzoeker beweerdelijk door de Israëlische veiligheidsdiensten een opdracht in de Gazastrook opgedragen, die hij weigerde. Deze afwijzing zou slecht zijn opgevat door de Israëlische geheime dienst. Verzoeker zou vervolgens in november 2014 het slachtoffer zijn geworden van een bedreiging, uitgaande van een man genaamd R., waarmee het tot een gevecht kwam en waarna hij gearresteerd maar dezelfde dag nog vrijgelaten werd. Volgens verzoeker ging dit incident met R. uit van de Israëlische dan wel Chileense autoriteiten. De zitting in de zaak R. werd gepland in januari 2015, samen met de zaak B.J.. Op de dag van de zitting, 6 januari 2015, werd verzoeker echter aangereden. Hij vermoedde dat ook dit door de Israëlische dan wel Chileense inlichtingendiensten werd georkestreerd. Eind januari 2015 trokken verzoekers naar Israël, waar ze dachten veiliger te zijn. In Israël meenden verzoekers echter dat ze geïsoleerd werden. Verzoekster kreeg tevens problemen met haar broer, die verzoeker bedreigde, en met haar ex-echtgenoot, die actief zou zijn binnen de Chileense inlichtingendienst en banden zou hebben met de Mossad, inzake de voogdij van hun kinderen. In augustus en september 2015 vonden er zittingen plaats in de zaken R. en B.J., waarop verzoeker niet aanwezig kon zijn en waardoor hij als voortvluchtige werd geregistreerd. Verzoekster en haar kinderen werden in januari 2016 in Israël opgepakt inzake de voogdijkwestie met haar ex-echtgenoot. De kinderen werden door verzoeksters ex-echtgenoot naar Tel Aviv genomen, maar de meerderjarige Al. kon terugkeren naar verzoekster. Er zou tevens een strafrechtelijke procedure tegen verzoekster geopend zijn omdat zij een gevaar vormde voor de Israëlische staat. Uiteindelijk konden verzoekers, samen met verzoeksters oudste zoon Al., Israël verlaten om naar België te gaan.

3.4.6. Voorop kan de Raad vaststellen dat nergens uit kan blijken dat verzoeker ooit bij de Mossad zou tewerkgesteld zijn als lid van de intelligence in de zin van analist/undercoveragent.

Verzoeker was bewakingsagent en naargelang de opdracht bodyguard die via een zekere I.B., beveiligingsadviseur van een agentschap dat toen in opdracht stond bij de Israëlische ambassades in Latijns-Amerika, werd tewerkgesteld. Hij kreeg een gepaste wapenopleiding om voor de veiligheid van de joodse gemeenschap te werken te werken in Chili en verschillende Latijns Amerikaanse landen (onder meer Argentinië, Colombia, Panama). Verzoeker werkte dus voor beveiligingsfirma(s) of beveiligingsagentschap(pen) die (onder meer) contracten beoogden van Joodse instellingen en personen.

Verzoeker verklaarde ook zelf dat hij als bodyguard voor een bewakingsfirma werkte voor de beveiliging of veiligheid van de joodse gemeenschap. Zo verklaart verzoeker als bodyguard van bekende personen in de joodse gemeenschap te hebben opgetreden en nam hij verschillende opdrachten aan van aan Israël gelieerde veiligheidsagentschappen.

Dit laatste zou uiteraard niet nodig zijn indien verzoeker inderdaad voor de Mossad zelf zou gewerkt hebben aangezien hij dan in het kader van zijn werk zou worden uitgestuurd en verzoeker dit ook als zodanig zou kunnen aantonen met loonbriefjes/buitenlandse vergoedingen. Ook verzoekers verklaringen dat hij eind december 2013 vertrok voor een opleiding van de Internationale Krav Maga Federatie naar Israël wijst erop dat verzoeker niet ingelijfd was binnen de Mossad. Verzoekers bewering dat hij toen via via in contact kwam met een zekere M. die naar zijn bereidheid polste om effectief binnen de Israëlische inlichtingendienst Mossad te werken, wijst er ondubbelzinnig op dat verzoeker toen nog niet voor de Mossad had gewerkt laat staan in de zin van gestructureerde kennisvergaring en analyse.

De Raad neemt aan dat beveiligingsfirma's voor de joodse gemeenschappen doorgelicht worden door de Mossad en dat de Mossad nauwgezet het reilen en zeilen van deze agentschappen nagaat zowel op eigen grondgebied als op de Israëlische ambassades. De tewerkstelling in deze firma's betekent echter niet dat deze personen deel uitmaken van de Israëlische Veiligheidsdienst Mossad in de zin van onderzoekswerk of veiligheidsadviseur. Verzoeker was kickboxer. In 2007 nam hij deel aan de wereldbeker gevechtssporten en nadien *"heb ik gewerkt voor een Amerikaans merk van voedingssupplementen BSN en ik heb daar een winkel gerund. Dat is een erg bekend merk."*

Ik ben ook bodyguard geweest van R. Coleman, hij was een heel bekende vechter in de sport" (notities verzoeker 14 juni 2016, p. 3-6).

Verzoeker verklaarde bovendien dat hij eind februari 2014 in Israël T. ontmoette voor gesprekken die mogelijk tot zijn aanstelling tot beveiligingsagent in Israël zouden leiden maar dat hij werd afgewezen. Volgens verzoeker omdat door zijn activiteiten in Colombia zijn exclusieve loyaliteit aan de Mossad werd betwijfeld en omdat hij weigerde te schieten op Arabieren, met inbegrip van vrouwen en kinderen, die buiten de hun toegestane perimeter rond de Arabische dorpen kwamen. Verzoeker toont echter niet aan dat T. behoorde tot de Mossad, noch wat zijn concrete opdrachten waren in Israël, bij welke firma, wie hem betaalde (en hoeveel) voor de toen uitgevoerde opdrachten (onder meer, een man bewaken op een hotel in Tel Aviv en de bewaking in de Gaza) terwijl er geen redenen zijn waarom verzoeker geen gegevens over deze opdrachten zou kunnen voorleggen. Verzoeker blijft bij de bewering dat hij steeds is cash werd betaald in US dollar en er geen sporen zijn van zijn tewerkstelling bij de Mossad in Israël. In zoverre verzoeker dit in zijn laatste gehoor laat uitschijnen, toont hij niet aan het profiel te hebben van een veiligheidsanalist of undercover agent (zie ook *infra*). Wel kan aangenomen worden dat verzoeker werkzaam was bij veiligheidsfirma's, als bewaker en als bodyguard.

3.4.7. De Raad merkt voorts op dat het asielrelaas van verzoekers bestaat uit een reeks losse feiten, doorheen verschillende jaren en zich situerend in Chili, Latijns Amerika en Israël en die verzoekers aan elkaar trachten te linken. De Israëlische dan wel Chileense veiligheidsdiensten/autoriteiten zouden vermoedelijk voor deze feiten verantwoordelijk zijn. Niet enkel kan verzoeker dit niet aantonen, de waarachtigheid van deze vermoedens wordt geheel ondermijnd door verzoekers wisselende verklaringen hieromtrent en de vaststelling dat hij zijn professionele taken tussen zijn eerste gehoor op het CGVS en zijn vierde gehoor geheel anders invult/aanvult zonder dit nader te verklaren.

3.4.8. Zo vertelde verzoeker aanvankelijk stellig dat hij reeds in februari 2014 de zekerheid had dat de Mossad betrokken was bij de rechtszaak ten gevolge van de klacht van B.J., temeer daar dit zou zijn gebleken uit een gesprek met T. van de Mossad die in niet mis te verstane bewoordingen verwees naar deze problemen (notities verzoeker 19 januari 2018, p. 16, 19-20, 25). Tijdens zijn vierde persoonlijk onderhoud stelde verzoeker daarentegen dat hij sinds begin 2018 heeft beseft dat de Chileense autoriteiten (en niet de Israëlische autoriteiten) verantwoordelijk waren voor zijn juridische problemen en dit naar aanleiding van het diplomatiek incident tussen Chili en Colombia door een veiligheidsoperatie van verzoeker in 2012 (notities verzoeker 14 maart 2019, p. 2-4; schriftelijke verklaring II, Nederlandse vertaling, p. 3). Ook in het verzoekschrift wordt toegegeven dat het "*vreemd*" is "*dat bijvoorbeeld zijn chef bij de Mossad, T., bepaalde allusies op deze zaak maakte, evenals de waarschuwing die het kind van zijn echtgenote, Al., kreeg van diens vader, Dhr. A.P.*". Dat verzoeker undercoveragent zou geweest zijn kan niet blijken uit verzoekers verklaringen, noch uit zijn profiel. Evenmin worden objectieve gegevens neergelegd in deze zin.

3.4.9. De Raad merkt bijkomend op dat verzoeker in 2012 naar België kwam (zie getuigschrift van psychoanalist Thibaut van 1 augustus 2019 bij het verzoekschrift). Verzoeker kadert deze reis niet binnen het geheel van zijn relaas, noch toont hij aan hoelang hij in Europa was.

3.4.10. Voorts schreef verzoeker het ongeval met vluchtmisdrijf op 6 januari 2015 eerst toe aan de Israëlische geheime dienst (vragenlijst DVZ verzoeker, vraag 3.5; notities verzoeker 14 maart 2019, p. 4-5), om dan daarna te menen dat het georkestreerd werd door de Chileense autoriteiten (notities verzoeker 14 maart 2019, p. 4-5). Deze laatste versie van de feiten is dan weer niet verzoenbaar met verzoekers overige verklaringen dat deze aanslag op zijn leven volgde op zijn weigering om een Israëlische opdracht uit te voeren in de Gazastrook en dat hij in de luchthaven van Ben Gurion tegengehouden werd door een agent die liet verstaan dat die aanrijding zijn leven had kunnen kosten (notities verzoeker 14 maart 2019, p. 4-5). Bovendien kan niet aangenomen worden dat de grensinspectie in de luchthaven over gedetailleerde (onnuttige) informatie beschikt van een vreemdeling (verzoeker heeft niet de Israëlische nationaliteit) die beweert slachtoffer te zijn van een vluchtmisdrijf in Chili. Indien anderzijds verzoeker door Interpol zou geseind zijn omwille van de zaak B.J. dan hadden ook de Belgische autoriteiten hiervan kennis. Dit kan niet blijken uit het administratief dossier.

3.4.11. Waar volgens het verzoekschrift deze incoherente verklaringen te wijten zijn aan het feit dat verzoeker de verbanden "*ook niet met zekerheid kent*", dat hij enkel "*zijn eigen interpretatie*" gaf en na de vragen tijdens het persoonlijk onderhoud is "*beginnen overpeinzen en terug beginnen twijfelen*" en dat hij "*nog een gesprek [had] met zijn advocaat J.H. waarin deze hem meer details gaf over de zaak B.J.*", waardoor hij "*bepaalde linken die hij meent te kunnen leggen na een voortschrijdend inzicht soms herziet*" bevestigt dit dat verzoeker blijft bij vergezochte *post factum* interpretaties van niet aangetoonde

feiten. Evenmin kan blijken dat de beweerde causale verbanden enigszins op werkelijkheid berusten. Hoe dan ook verzoeker geeft hiermee zelf aan dat hij steunt op overpeinzingen en persoonlijke opvattingen.

3.4.12. Dit kan in het bijzonder blijken uit verzoekers eerste verhoor op het CGVS waar hij stelt dat de problemen van 2009 te maken hadden met volgens verzoeker, een foute inschatting van een beveiligingsopdracht: *"Ik kom die dag te weten dat die persoon een jood was. Volgens zijn en die twee vrouwen hun verklaringen had ik gezien dat hij een joods symbool, een ketting aan zijn nek had. Hij beweerde dat ik gezegd had dat hij een jood was en ik een nazi en dat ik een mes getrokken had en hem aangevallen. De joodse gemeenschap en de pers beginnen druk uit te oefenen en zeggen dat ik in voorlopige hechtenis moest blijven omdat ik een brutale antisemitische aanval had gepleegd. De beslissing van de rechtbank was dan ook om mij drie maanden vast te zetten terwijl het onderzoek loopt. De joodse gemeenschap en de pers gebruiken deze gebeurtenis als belangrijkste wapenfeit van het jaar in Chili, ze zeiden dat er een voorbeeld moest gesteld worden en dat er een wet moest ontworpen worden tegen de discriminatie van joden"* (notities verzoeker 14 juni 2016, p. 4). Dat de Mossad of de Israëlische ambassades van deze respectievelijke landen hiervan op de hoogte kwamen kan dan ook niet verbazen, noch dat - indien verzoeker inderdaad solliciteerde bij de Mossad in Israël - een dergelijk gewelddadig (anti-semitisch geacht) incident wordt aangehaald. Het is mogelijk dat verzoeker toen werd aangehouden. Echter de brief van zijn Chileens advocaat van 12 augustus 2019 ter terechtzitting neergelegd die deze aanhouding in 2009 betreft (stuk 6), is enkel een getuigenis op een gewoon A4'tje zonder briefhoofd en geenszins het bewijs dat verzoeker mishandeld werd. Indien verzoekers advocaat inderdaad een reeks processen heeft aangespannen en beroepen heeft aangetekend in deze zaak, ook meerdere zaken bij het grondwettelijk hof ('a series of protection and constitutional appeals as wel as administrative remedies') heeft ingeleid, dan kan verwacht worden dat dit gemakkelijk kan worden aangetoond. Verzoekers advocaat beweert echter dat alle documenten inzake verzoeker ofwel gestolen ofwel niet-beschikbaar zijn. Aan deze brief kan dan ook geen bijkomende bewijswaarde worden gehecht. Verzoeker legt tevens summiere rapporten voor over een aantal incidenten in de Chileense gevangenissen die nauwgezet werden gedocumenteerd door Amnesty International (stuk 11) en een onbekende mensenrechtenorganisatie (stuk 10). Dergelijke documenten en rapporten wijzen er ondubbelzinnig op dat ernstige mensenrechtenschendingen in de Chileense gevangenissen worden opgevolgd en gerapporteerd. Verzoeker blijft bij een brief van een advocaat en heeft geen verklaring waarom hij de beweerde mishandeling in de gevangenis niet kan aantonen, minstens een begin van bewijs neerlegt te meer de beweerde gerechtelijke en administratieve procedures die hierover zouden gevoerd zijn. Dit klemmt te meer nu verzoeker wel een uitzonderlijk groot aantal rapporten, documenten en andere stukken neerlegde. De stukken 12 en 13 ter terechtzitting neergelegd betreffen algemene informatie. Verzoeker dient zijn verzoek om internationale bescherming *in concreto* aan te tonen.

3.4.13. Verzoekers vrees voor de Mossad, dan wel de Chileense veiligheidsdiensten die volgens verzoeker samenwerken met de Mossad (notities verzoeker 13 oktober 2017, p. 3-4), is overigens geheel ongeloofwaardig gelet dat verzoeker begin 2015 met zijn partner net naar Israël verhuisden en dan nog tot november 2015 beveiligingsopdrachten kon uitvoeren op Israëlisch grondgebied. Verzoeker verklaarde nochtans dat hij sinds zijn detentie in 2009 vreesde dat de Mossad hem wilde doden (notities verzoeker 19 januari 2018, p. 8-9, 25), dat de Mossad in 2012 aan zijn loyaliteit twijfelde na een opdracht in Colombia (notities verzoeker 19 januari 2018, p. 17-19), dat hij aanvankelijk jarenlang meende dat zowel de rechtszaak B.J. in 2013 als de rechtszaak R. in 2014 georkestreerd werd door de Mossad (notities verzoeker 19 januari 2018, p. 16, 19-20, 25; notities verzoeker 14 maart 2019, p. 4-5) en dat het *"ongeval"* op 6 januari 2015 uitging van de Mossad (vragenlijst DVZ verzoeker, vraag 3.5; notities verzoeker 19 januari 2018, p. 16, 19-20, 25; notities verzoeker 14 maart 2019, p. 4-5). Na deze laatste aanslag op zijn leven, volgens verzoeker uitgaande van de Israëlische inlichtingendienst, besloten verzoekers hun toevlucht te zoeken tot Israël hopen op bescherming van de Israëlische autoriteiten (schriftelijke verklaring I, Nederlandse vertaling, p. 11; vragenlijst DVZ verzoeker, vraag 3.5), wat gelet op zijn beweerde vervolgers uiteraard geheel onlogisch en onverzoenbaar is. Ook indien verzoeker niet aantoonbaar tewerkgesteld te zijn geweest door de Mossad in Chili, tenzij als bodyguard/ en in een beveiligingsopdrachten in een ondergeschikt agentschap (zie hoger), dan nog bleef verzoeker, ondanks voornoemde beweerde talrijke incidenten waarvoor hij de Mossad verantwoordelijk achtte, tot eind 2015 werkzaam in Israël, volgens zijn verklaringen omdat een andere geheime agent in 2014 zijn excuses aanbood voor hetgeen gebeurde in 2009 en omdat ze verzoeker voor opdrachten bleven vragen en hem hierbij *"geld, een leven, alles wat ik wilde opdat ik zou meewerken"* aanboden (notities verzoeker 19 januari 2018, p. 8-9).

Een dergelijke gang van zaken is van alle redelijkheid ontdaan, bovendien had verzoeker door middel van zijn talrijke reizen naar het buitenland reeds eerder de kans had om elders toevlucht en bescherming te zoeken, zelfs in België in 2012.

3.4.14. Voorts is verzoekers toevoeging tijdens zijn gehoor op het CGVS op 14 maart 2019 (zie notities p.2) dat hij zich in de periode tussen 2009 en 2012 *“bezig hield met het verzamelen van informatie voor het leger van Chili betreffende de aankoop van LAR-raketten. Het Chileense leger probeerde al een tijdje die LAR-raketten te kopen van Nederland en daarna van Duitsland, maar deed dat uiteindelijk in Israël, een grote aankoop. Ik verzamelde informatie, gedetailleerde info over de procedure van die aankoop. Gedurende een zes à acht maanden had ik ook contact met Israëlische techniekers die vanuit Israël naar Chili kwamen om te helpen bij het vinden van een geschikte, specifieke plaats voor het installeren van de raketten”* een loutere bewering en aanvulling van zijn relaas. Verzoeker kan ter terechtzitting niet toelichten hoe iemand met zijn profiel (sportsman en bodyguard) de technische kwalificaties zou hebben voor een dergelijke opdracht. Evenmin licht hij toe waarom een dergelijk onderzoek *ipso facto* al uit handen van het Chileense leger zou worden gegeven. Verzoeker geeft ter terechtzitting toe dat hij niet over de nodige technische kennis beschikt voor de beoordeling van dergelijk technologisch militair materiaal maar dat hij wel *“ballistische kennis”* heeft, wat bezwaarlijk kan aantonen dat verzoeker als buitenstaande derde bij de aankoop van wapenmateriaal voor het Chileense leger betrokken kon geraken. Voor stelt verzoeker ter terechtzitting dat hij eerder de omstandigheden van de koop moest onderzoeken. Ook dit kan niet blijken uit verzoekers verklaringen en profiel en komt andermaal voor als een loutere blote bewering en toevoeging. De Raad merkt bovendien op dat verzoeker zijn asielaanvraag aanvult met feiten en interpretaties naarmate de procedure loopt.

3.4.15. Tevens wordt de vrees van verzoekers voor de Israëlische (beweerdelijk in samenwerking met de Chileense) inlichtingendienst ondermijnd door hun demarches in de Belgische pers, naar aanleiding van antisemitische incidenten waarvan ze het slachtoffer werden in hun woonplaats. In de pers verschenen in dit verband artikelen met foto's van verzoekers, hun voornamen, hun Chileense afkomst, hun verblijf in Israël, de aanwezigheid van verzoeksters zoon en de straat van hun huis. Het laten vermelden van dergelijke persoonlijke gegevens in gepubliceerde krantenartikelen is uiteraard niet verzoekenbaar met de beweerde angst van verzoekers om door de doortastende Mossad gezocht en gedood te worden. De uitleg in het verzoekschrift dat ze door de racistische incidenten *“ten einde raad”* hebben ingestemd *“om hun verhaal in de pers te doen”* en dat ze het gevoel hadden dat hun leven *“sowieso terug in gevaar was en de getuigenis in de pers was dus eigenlijk een kreet van wanhoop”*, kan geenszins verklaren waarom verzoekers geen voorzorgmaatregelen namen door uit de pers te blijven dan wel bijvoorbeeld anoniem hun verhaal te doen. Verzoekers kunnen bezwaarlijk enerzijds beweren bezorgd te zijn over de vertrouwelijkheid van de asielprocedure en stappen te ondernemen om in België hun anonimiteit te bewaren (notities verzoeker 13 oktober 2017, p. 1-2), maar anderzijds zonder meer toelaten dat ze identificeerbaar in de Belgische pers verschijnen naar aanleiding van antisemitische incidenten, die logischerwijze opgevolgd worden door onder meer de Israëlische ambassade in België en andere Belgisch-joodse instellingen. Verzoekers hun houding kan enkel aantonen dat ze geen dergelijke vrees hebben ten aanzien van Israël.

3.4.16. Waar verzoeker in een e-mail van 31 maart 2019 enkele opmerkingen formuleerde over de notities van de zijn persoonlijke onderhoud en aanbrengt dat hij tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud op 13 oktober 2017 ook eenmalig zou hebben vermeld dat hij de Iraanse veiligheidsdiensten vreest, kan de Raad enkel vaststellen dat hij dit nooit eerder of elders vermeldde. Noch op de Dienst Vreemdelingenzaken, noch tijdens een van zijn vier persoonlijke onderhouds op 14 juni 2016, 13 oktober 2017, 19 januari 2018 en 14 maart 2019, noch in zijn twee schriftelijke verklaringen. Ook in de e-mail van 31 maart 2019 en in het verzoekschrift wordt nagelaten deze vrees enigszins te duiden of concreet te maken.

3.4.17. Gelet op het voorgaande maken verzoekers niet aannemelijk dat de door hen genoemde feiten, incidenten, rechtszaken en strafrechtelijke procedures het gevolg zijn van verzoekers betrokkenheid bij de Israëlische geheime dienst, noch dat de Israëlische dan wel Chileense autoriteiten verantwoordelijk zouden zijn voor de juridische en andere problemen die verzoekers zouden hebben gekend. Verzoekers tonen aldus niet aan dat hun problemen het louter gemeenrechtelijke overschrijden (problemen met ex en inzake hoederecht) en dat er een verband zou zijn met één van de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Met betrekking tot verzoekers juridische problemen (de rechtszaken B.J. en R.) merkt de Raad nog bijkomend op dat verzoeker deze geheel onvermeld liet op de Dienst Vreemdelingenzaken (vragenlijst DVZ verzoeker), hoewel hij uitdrukkelijk gevraagd werd of er tegen hem een proces voor de rechtbank werd gestart (vragenlijst DVZ, vraag 3.2). Dit bevestigt dat deze rechtszaken in werkelijkheid niet kaderen binnen een vrees voor vervolging omwille van zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.

Bovendien blijkt uit de informatie in het administratief dossier dat de Chileense grondwet een onafhankelijke rechterlijke macht voorziet, dat de regering deze onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de justitie respecteert en dat het Chileense wettelijk kader dat het recht op een eerlijke rechtsgang garandeert algemeen gerespecteerd wordt. Volgens deze informatie genieten de beklaagden het vermoeden van onschuld, hebben ze het recht om hoger beroep aan te tekenen en het recht om onmiddellijk van de beschuldigingen op de hoogte gebracht te worden en om de nodige tijd te krijgen om hun verdediging voor te bereiden, kunnen ze niet gedwongen worden om te getuigen of schuld te bekennen, hebben ze toegang tot advocaten en is de rechtsgang openbaar. Dit kan ook blijken uit verzoekers verklaringen. In die zin wordt immers opgemerkt dat verzoeker onder meer verklaarde dat hij in de zaak H. werd vrijgesproken, dat hij zich steeds kon laten bijstaan door een advocaat, dat hij toegang had tot de (elektronische) dossiers, dat hij (ook in Israël) op de hoogte werd gehouden van de data van de rechtszittingen en dat er meermaals op zijn vraag een zitting werd uitgesteld. Verzoeker legt ter terechtzitting nog een stuk neer van de intrekking van de klacht van zijn partner J.B. (stuk 7) waaraan het CGVS niet twijfelt en dus niet ter discussie staat. Deze zaak was van louter persoonlijke aard tussen twee ex-partners. Verzoekers kunnen noch middels hun verklaringen, noch middels de door hen dienaangaande voorgelegde stukken aantonen dat de rechtszaken oneerlijk verliepen of dat de dossiers werden gemanipuleerd, in zoverre dit dan al zou kaderen binnen een van de criteria van het Vluchtelingenverdrag.

3.4.18. Verzoekster toont evenmin aan dat de voogdijkwestie met haar (voormalig) echtgenoot, die volgens verzoekers een hoge militair zou hebben, kadert binnen of gekoppeld kan worden aan verzoekers beweerde tewerkstelling voor de Mossad. Uit verzoekers verklaringen en uit de verschillende door hen dienaangaande neergelegde stukken kan hoogstens blijken dat het een hoogoplopend conflict tussen ex-echtgenoten betreft en dat de Chileense ambassade herhaaldelijk geïnformeerd heeft naar Al. verzoeksters zoon met deze ex-echtgenoot, teneinde vast te stellen of hij uit vrije wil in België verblijft dan wel wilt terugkeren naar Chili, wat ook de taak is van de Chileense ambassade.

3.4.19. In zoverre verzoekers aldus in werkelijkheid enkel gemeenrechtelijke en louter interpersoonlijke problemen vrezen, wijst de Raad op de nationale beschermingsmogelijkheden in Chili. Zo blijkt uit de informatie in het administratief dossier dat het vertrouwen in de Chileense politie zeer groot is, dat de politie optreedt naar aanleiding van gemeenrechtelijke feiten zoals drugsdelicten, diefstallen en bedreigingen, en dat corruptie binnen de politiediensten relatief beperkt is. Bovendien kunnen er stappen ondernomen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen in het geval de Chileense politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren. Zo wordt volgens deze informatie wangedrag van politieagenten niet zonder meer gedoogd en worden corrupte (soms zelfs hooggeplaatste) functionarissen vervolgd en veroordeeld. De enkele verwijzing naar *“een recent rapport van de Verenigde Naties « Convention contre la torture et autres peines ou traitements cruels, inhumains ou dégradants » dd. 28 augustus 2018”*, waaruit overigens ook blijkt dat van de 732 klachten wegens het disproportioneel gebruik van geweld door de politie, er in 392 overgegaan werd tot gerechtelijke vervolging, en er 137 gevallen tuchtrechtelijke maatregelen werden getroffen, doet geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen, die volgen uit verschillende objectieve en actuele bronnen (*“Chile 2018 Human Rights Report”* van US Department of State, *“Chile 2018 Crime & Safety Report”* van 2 september 2018 van OSAC, *“Chile Corruption Report”* van januari 2016 van GAN, *“Chile Country Profile”* van 12 januari 2015 van ISSAT, *“Chile Profile”* van 23 april 2018 van insightcrime.org, *“Chile”* van Interpol en *“Chile: events of 2018”* van 2019 van Human Rights Watch).

3.4.20. De beweerde mishandelingen waarvan verzoeker tijdens zijn detentie in 2009 het slachtoffer zou zijn geweest, zijn evenmin aangetoond. Zo is het frappant dat verzoeker deze beweerdelijke folteringen geheel onvermeld liet bij zowel de Dienst Vreemdelingenzaken als tijdens zijn eerste twee persoonlijke onderhouds, en dit terwijl er meermaals uitdrukkelijk werd ingegaan op de detentie in 2009 (vragenlijst DVZ, vraag 3.1, 3.5; notities verzoeker 14 juni 2016, p. 4-5; schriftelijke verklaring I, Nederlandse vertaling, p. 3-4). Het feit *“dat deze mishandelingen bijzonder vernederend zijn om als man ook maar aan terug te denken, laat staan erover te spreken”*, dat hij *“in de essentie van zijn mannelijkheid geraakt”* werd, gelet op zijn profiel als *“een viriele man die voor de veiligheidsdiensten werkte”* en *“dat het voor*

hem bijzonder moeilijk was en is om hierover te spreken”, zoals wordt aangebracht in het verzoekschrift, kan niet worden weerhouden indien verzoeker werkelijk zijn land (onder meer) omwille van deze mishandelingen verlaten zou hebben, dan wel omwille van deze folteringen vreest om terug te keren.

3.4.21. Het door verzoeker op het Commissariaat-generaal voorgelegde medisch attest van 15 maart 2019 maakt melding van hypogonadisme *“suite à des traumatismes (torture entre aout et décembre 20009)”*. Het bij het verzoekschrift voorgelegde *“Doktersattest van een specialist dd. 24/07/2019”* stelt dat verzoeker lijdt aan een secundaire hypogonadisme *“d’origine traumatique”*. Dit attest is gericht aan dokter Hauzeur die op 6 november 2019 (ter terechtzitting neergelegd) stelt dat deze problemen *“pas de notion de cancer testiculaire – autre facteur causal”*. Het bij de verzoekschriften gevoegde *“Doktersattest dd. 01/08/2019”* vermeldt dat verzoeker verklaarde verschillende littekens te hebben *“pourraient correspondre”* met verzoekers verklaringen. Het korte medische attest van 28 september 2019 van dokter Lamponi (ook ter terechtzitting neergelegd) stelt dat verzoeker enkele littekens heeft die mogelijk door slagen zijn veroorzaakt. Er wordt door de Raad niet getwijfeld aan de bewijskracht van deze stukken, noch aan de vaststellingen van de arts over verzoekers hypogonadisme en de aanwezigheid van littekens. De beoordeling van de bewijswaarde van dergelijke attesten binnen onderhavige procedure betreft een feitelijke appreciatie die de Raad toekomt. Hierbij wordt rekening gehouden met het geheel van de voorliggende elementen opgenomen in het administratief dossier en het verzoekschrift. Gezien een arts slechts vermoedens en geen zekerheid kan hebben over de oorzaak van de geattesteerde aandoening en littekens, kunnen de attesten geen causaal verband aantonen tussen de letsels en de door verzoeker aangehaalde problemen. Temeer gezien uit de bij de verweernota gevoegde informatie (*“Tijdschrift Urol. (2018), Mannelijk hypogonadisme, een update, 9 november 2018”* en *“Tekort aan testosteron bij de man, bron: <https://encyclopedie.medicinfo.nl/tekort-aan-testosteron-bij-deman>, geconsulteerd op 3 september 2019”*) blijkt dat secundair hypogonadisme verschillende oorzaken kent.

Wat de littekens betreft dient bijkomend vastgesteld dat verzoeker gespecialiseerd in gevechtssport zelfs internationaal aan sport zou gedaan hebben en lange tijd professioneel bodyguard/bewaker was. Hij verklaarde zelf minstens twee omstandigheden waarbij er geweld werd gebruikt, in Colombia en in Argentinië.

3.4.22. Het attest van een Chileense psychoanalist, dat verzoeker per e-mail van 21 maart 2019 overmaakte, teneinde aan te tonen dat hij naar aanleiding van de traumatiserende detentie professionele hulp zocht gaat in tegen verzoekers verklaringen gezien het attest volgens de bestreden beslissing vermeldt dat verzoeker in 2013 maandenlang in behandeling was bij de Chileense psychanalist (volgens een e-mail van 25 april 2019 *“pendant six mois”*), terwijl verzoeker tijdens zijn vierde persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk verklaarde enkel bij de Belgische M. Thibault professionele hulp te hebben gezocht voor de mishandelingen in de gevangenis (notities verzoeker 14 maart 2019, p. 13). Hoe dan is mogelijk dat verzoeker na wat aanzien werd als een antisemitische na de aanval op een joodse man, werd gearresteerd. Zoals hoger reeds aangegeven kan niet blijken hoelang hij in de gevangenis verbleef noch welke procedures door zijn advocaat zouden gevoerd zijn. Wat wel duidelijk is in verzoekers verklaringen en de brief van deze advocaat (stuk 6 bij de aanvullende nota) en in zoverre de inhoud betrouwbaar zou zijn, is dat verzoeker toegang had tot een advocaat. Dat deze advocaat tot het Chileense Grondwettelijk Hof een zaak heeft ingeleid inzake verzoeker zaak maar dit onbekend bleef voor mensenrechtenorganisaties die de gevangenisomstandigheden specifiek opvolgen en actief zijn in Chili (het Rode Kruis en Amnesty International) kan niet overtuigen (zie ook verzoekers hun eigen toegevoegde documenten (stukken 10-11).

3.4.23. Het *“Attest van de heer M. Thibaut”*, gevoegd bij het verzoekschrift, stelt dat verzoeker in 2012 gedurende een maand bij hem kwam voor twee consultaties per week, maar doet geen uitspraak over de reden van deze consultaties, waardoor dit attest de beweerde folteringen tijdens zijn detentie niet kan staven. Bovendien verklaarde verzoeker tijdens zijn vierde persoonlijk onderhoud dat hij een maand lang *“elke dag”* bij Thibault ging (notities verzoeker 14 maart 2019, p. 13), wat niet overeenkomt met de vermelding in het attest. Verder beweerde verzoeker in een e-mail van 25 april 2019 dat hij niet eerder een dergelijk attest kon neerleggen omdat Thibault geen psychiater, psycholoog of arts was en omdat hij hem niet meer kon bereiken, terwijl in de verzoekschriften een heel andere versie van de feiten gegeven wordt, namelijk dat *“uit het gesprek met de raadsman van de verzoeker had met de heer Thibaut bleek dat hun contacten op een bepaald moment afgebroken waren omwille van “grote meningsverschillen” en dat “maar na herhaaldelijk te hebben aangedrongen en het belang voor het leven van de verzoeker en diens echtgenote te hebben benadrukt en gewezen te hebben op het feit dat het een strikt professionele vraag betrof, dat deze uiteindelijk toch bereid was een attest op te maken”*. Dergelijke wisselende versies ondergraven verzoekers verklaringen over zijn consultaties bij psychoanalist Thibault.

3.4.24. Dienaangaande kan de Raad nog opmerken dat verzoeker alleszins niet aannemelijk maakt dat hij bij een terugkeer nog dergelijke mishandelingen - voor zover al geloofwaardig, *quod non in casu* - zou ondervinden, noch dat hij in dat geval geen beroep zou kunnen doen op nationale beschermingsmogelijkheden. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt immers dat Chili ernstige stappen onderneemt om mishandelingen en folteringen door overheidsbeambten te vermijden en, indien ze toch voorkomen, te bestraffen. Volgens deze informatie heeft Chili het Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke en ontferende behandelingen of bestraffingen geratificeerd en onlangs het Nationaal Instituut voor de Rechten van de Mens ('Instituto Nacional de Derechos Humanos' of INDH) als het 'Mecanismo Nacional de Prevención Contra la Tortura y otros Tratos o Penas Cruelles, Inhumanos o Degradantes' (MNPT of 'Nationaal Preventiemechanisme tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of ontferende behandelingen of bestraffingen') aangewezen. Eén van de doelstellingen van de organisatie bestaat er, volgens deze informatie, in om de levensomstandigheden van de gevangenen en hun behandeling te onderzoeken, waarbij de organisatie onder meer onverwachte gevangenisbezoeken uitvoert en aanbevelingen formuleert aan de competente overheden, waarmee de Chileense overheid verplicht rekening moet houden. De beschikbare informatie toont eveneens aan dat de INDH in een recent verleden tientallen rechtszaken aanhangig heeft gemaakt naar aanleiding van diverse vermeende overtredingen van de mensenrechten, onder meer foltering, door overheidsbeambten met positieve resultaten tot gevolg.

3.4.25. Verzoeker was overigens kennelijk zelf ook de mening toegedaan dat hij geen risico liep om opnieuw gedetineerd en mishandeld te worden, dan wel dat hij hiervoor nationale bescherming zou kunnen krijgen, en hij heeft er ook naar gehandeld door zijn herhaaldelijke terugkeren naar Chili en zijn nalaten om tijdens zijn talrijke reizen naar het buitenland (internationale) bescherming aan te vragen. Zo blijkt uit verzoekers paspoort, geldig van 29 maart 2011 tot 29 maart 2016, dat hij in 2011 in Panama was, dat hij in 2012 naar Colombia, Argentinië en Spanje reisde, dat hij ook in 2013 in Spanje was en dat hij in 2014 opnieuw naar Argentinië en Spanje ging. De stempels in zijn huidig paspoort, uitgereikt op 29 december 2014 en geldig tot 21 december 2019, geven aan dat verzoeker ook in 2015 nog naar Griekenland en Spanje ging. Uit de door verzoekers neergelegde Israëlische toelatingskaarten volgt dat hij in 2013, in 2014, in 2015 en in 2016 met toestemming in Israël verbleef. Uit dergelijk gedrag, waarbij verzoeker Chili tientallen keren in- en uitreisde, maar hij nooit ergens om internationale bescherming verzocht, kan enkel blijken dat verzoeker zelf de inschatting maakte dat zijn leven niet in gevaar was omwille van de door hem aangehaalde feiten, incidenten en rechtszaken, die reeds sinds 2009 plaatsvonden.

3.4.26. In het verzoekschrift van verzoekster wordt aangevoerd dat zij slechts "*éénmaal kort gehoord*" werd en niet de kans kreeg "*om haar hele verhaal te doen*", terwijl zij "*een paar elementen nog naar voren had willen brengen met betrekking tot haar relaas*", zijnde een incident in november 2014 in Chili en de onenigheid tussen haar en haar ex-echtgenoot over hun kinderen. De Raad stelt echter vast dat de commissaris-generaal niet verantwoordelijk kan worden gehouden voor het feit dat verzoekster niet opnieuw gehoord werd. Verzoekster werd op 13 oktober 2017 en op 19 januari 2019 telkens kort gehoord. Bij het persoonlijk onderhoud van 19 januari 2019 werd verzoekster gezegd dat zij heropgeroepen zou worden (notities verzoekster 19 januari 2019, p. 2). Verzoekster werd vervolgens (samen met verzoeker) nog opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op 14 februari 2018, dat om administratieve redenen werd geannuleerd, op 12 maart 2018, op 4 mei 2018 en op 28 mei 2018, waarvan geen enkel onderhoud kon plaatsvinden.

3.4.27. Verzoekers legden namelijk verschillende medische attesten neer over hun onmogelijkheid om zich te verplaatsen: attesten van 27 april 2018 die stellen dat verzoekers zich van 26 april 2018 tot 6 mei 2018 niet kunnen verplaatsen, attesten van 14 mei 2018 die stellen dat verzoekers zich van 14 mei 2018 tot 17 juni 2018 niet kunnen verplaatsen, attesten van 7 juni 2018 die stellen dat verzoekers van 7 juni 2018 tot 2 september 2018 niet kunnen werken en zich niet kunnen verplaatsen, attesten van 12 december 2018 die stellen dat verzoekers zich in de onmogelijkheid bevinden om zich voor een gehoor te verplaatsen van 1 januari 2019 tot 31 mei 2019, attesten van 11 oktober 2018 die stellen dat verzoekers zich in de onmogelijkheid bevinden om zich voor een gehoor te verplaatsen van 10 oktober 2018 tot 31 december 2018, attesten van 12 december 2018 die stellen dat verzoekers zich in de onmogelijkheid bevinden om zich voor een gehoor te verplaatsen van 1 januari 2019 tot 31 juni 2019 en een attest van 15 maart 2019 dat stelt dat verzoeker zich niet kan verplaatsen voor een gehoor omwille van "*les crises de panique durant les attente de son épouse*" van 15 maart 2019 tot 31 december 2019.

3.4.28. Op 6 februari 2019 nam de *protection officer* contact op met de advocaat van verzoekers naar aanleiding van deze medische attesten, met de vraag “wanneer uw cliënten zich in een nabije toekomst wel naar het CGVS zouden kunnen verplaatsen” dan wel “of het voor hen mogelijk zou zijn om op een neutraal terrein vlakbij hun verblijfplaats (bijv. in een lokaal van het plaatselijke OCMW) een onderhoud te organiseren”. De advocaat van verzoekers antwoordde dat elke verplaatsing uitgesloten is “*compte tenu de l'état de santé de son épouse*” en dat verzoekster in medische behandeling is “*ce qui pourrait avoir une incidence directe sur ses capacités à répondre aux exigences d'une audition*”. Hierop stelde de *protection officer* de vraag of er dan op een neutraal terrein een persoonlijk onderhoud met enkel verzoeker kon plaatsvinden, waarop verzoeker zelf antwoordde dat hij zijn echtgenote omwille van stress niet alleen thuis kon laten. Vervolgens gaf verzoeker in een e-mail van 1 maart 2019 aan dat hij samen met zijn echtgenote naar Brussel zal komen, “*évidemment sans être elle interroguée*”. Vervolgens werd (enkel) verzoeker opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op 14 maart 2019 en werd verzoeker die dag van 13u49 tot 18u25 gehoord.

3.4.29. Het kan de commissaris-generaal bijgevolg bezwaarlijk worden verweten rekening te hebben gehouden met de onmogelijkheid van verzoekster om zich te verplaatsen dan wel de onmogelijkheid om gehoord te worden, zoals moet blijken uit de door hen neergelegde medische attesten en de e-mails van hun advocaat.

3.4.30. Hoe dan ook tonen verzoekers niet aan dat het hen hierdoor aan gelegenheid ontbrak om de in het verzoekschrift genoemde elementen (het incident in november 2014 en de onenigheid tussen haar en haar ex-echtgenoot over hun kinderen) aan te brengen. Zo stelde verzoekster zelf tijdens het persoonlijk onderhoud van 3 oktober 2018 dat zij geen andere persoonlijke asielmotieven had die niet dezelfde zijn als haar echtgenoot (notities verzoekster 13 oktober 2017, p. 2) en werd haar echtgenoot vier verschillende keren gehoord. Verzoekster heeft tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud overigens zelf verteld over de voogdijproblemen met haar ex-echtgenoot en haar aanhoudingen in dit kader (notities verzoekster 13 oktober 2017, p. 2-4). Ook verzoeker kreeg tijdens zijn vier persoonlijke onderhouden de kans om over de problemen van verzoekster te spreken, wat hij ook deed met betrekking tot haar ex-echtgenoot (notities verzoeker 13 oktober 2017, p. 4-8; notities verzoeker 19 januari 2018, p. 2, 6-7; notities verzoeker 14 maart 2019, p. 16). Bovendien werden op 10 april 2019 opmerkingen van verzoekster aangaande haar twee persoonlijke onderhouden overgemaakt aan de commissaris-generaal, waar zij aldus de mogelijkheid had om nog bepaalde elementen naar voor te brengen, wat zij ook heeft gedaan met betrekking tot bijvoorbeeld naar nationaliteit. Zij heeft eveneens de kans gegrepen om in haar verzoekschrift uiteen te zetten welke feiten zij nog had willen aanbrengen en de aangegeven elementen werden door de Raad meegenomen bij voorgaande beoordeling.

3.4.31. Wat betreft het incident in november 2014 waarbij zij op het politiekantoor van Las Condes, à Santiago, vastgehouden, aangerand en bedreigd zou zijn geweest, merkt de Raad nog op dat verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk verklaarde nooit gearresteerd te zijn geweest in Chili (vragenlijst DVZ verzoekster, vraag 3.1). Hoe dan ook zou deze beweerde aanhouding gebeurd zijn naar aanleiding van verzoekers aanhouding na het handgemeen met R., waarover hierboven reeds gesteld werd dat niet aannemelijk is dat dit georkestreerd werd door de Israëlsche/Chileense inlichtingendienst en aldus verdergaat dan een louter gemeenrechtelijke kwestie.

3.4.32. Waar in de verzoekschriften nog wordt aangehaald dat er in het door hen ontvangen administratief dossier “*heel wat stukken*” ontbraken, stelt de Raad vast dat verzoekers nalaten deze stukken bij hun verzoekschrift te voegen. Verder treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar in diens verweernota wordt gesteld: “*Immers, de mailconversaties tussen de verzoeker en T., zijn chef bij de Mossad bevinden zich op één van de drie USB-sticks die verzoeker heeft neergelegd (zie stuk 67). De diverse audiogesprekken waarnaar verzoeker verwijst (gesprek tussen de verzoeker en zijn advocaat J.H. uit Chili; audiogesprek van de notaris R. uit Israël, en het audiogesprek van verzoekers zoon Al.) betreffen respectievelijk stuk 52 (een audiobestand dat niet kon geopend worden door het CGVS), stuk 46 en stuk 48. De foto's van B.J. en de twee politiemensen die een valse verklaring tegen verzoeker zouden hebben afgelegd maken deel uit van stuk 67. Stuk 68 betreft het door de verzoeker zelf neergeschreven asielrelaas, terwijl stuk 69 het relaas is dat verzoeker neergeschreven heeft omtrent zijn aanhouding dd. 27/11/2014. De stukken met betrekking tot het dossier R. betreffen stukken 49, 53 en 54 in de map met documenten neergelegd door verzoeker. Wat tot slot de brief van de directeur van het Rode Kruiscentrum van de heer M. betreft, wijst verweerder er op dat nergens uit de stukken verrat in het administratief dossier blijkt dat verzoeker deze brief überhaupt heeft overgemaakt aan het CGVS. In communicatie tussen verzoekers toenmalige advocaat en D.G. van het OCMW te Charleroi wordt weliswaar gerefereerd naar deze brief, doch de brief zelf werd nooit neergelegd.*”

Wat er ook van zij, in de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze toegelicht dat het gegeven dat de Chileense ambassade informeert naar het welzijn van verzoekers stiefzoon niet kan bestempeld worden als een daad van vervolging dan wel ernstige schade.”.

3.4.33. Wat betreft de door verzoekers neergelegde documenten over hun identiteit, levensloop, familie en de problemen in België, merkt de Raad op dat deze stukken gegevens bevatten die niet als dusdanig betwist worden en dus niet in het geding zitten. De medische attesten werden hierboven reeds besproken. Het door verzoeker neergepend schema van het netwerk van de in zijn problemen betrokken personen, de twee schriftelijke verklaringen van verzoeker en de overgemaakte opmerkingen van verzoekers over de notities van de verschillende persoonlijke onderhouds, betreffen verklaringen van verzoekers die mee werden genomen in bovenstaande beoordeling. De overige documenten, screenshots van conversaties en audiobestanden moeten volgens verzoekers de door hen genoemde feiten, incidenten, rechtszaken en strafrechtelijke procedures in Chili en Israël (waaronder de rechtszaken H., B.J. en R., alsook de voogdijkwestie tussen verzoekster en haar ex-echtgenoot) bewijzen. Zoals hierboven gesteld, is de Vluchtelingrechtelijke context van deze aangehaalde feiten echter niet aannemelijk en tonen verzoekers geenszins aan dat ze omwille van deze feiten werkelijk een vrees koesteren ten aanzien van Chili.

3.4.34. Verzoekers brengen thans geen elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoekers beperken zich in hun verzoekschrift voor het overige tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en interpretaties en het maken van persoonlijke vergoelijkings- en excuses, maar ze laten na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

3.4.35. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

3.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

3.5.1. Verzoekers hebben niet aannemelijk gemaakt dat ze voldoen aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Ze beroepen zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit hun verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat ze voldoen aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

3.5.2. Verzoekers voeren tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat ze in geval van een terugkeer naar Chili een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

3.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

3.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantonen.

3.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissingen te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven januari tweeduizend twintig door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK